

έναν

ΙΟΣ

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ενάντια
στην
εμπορευ-

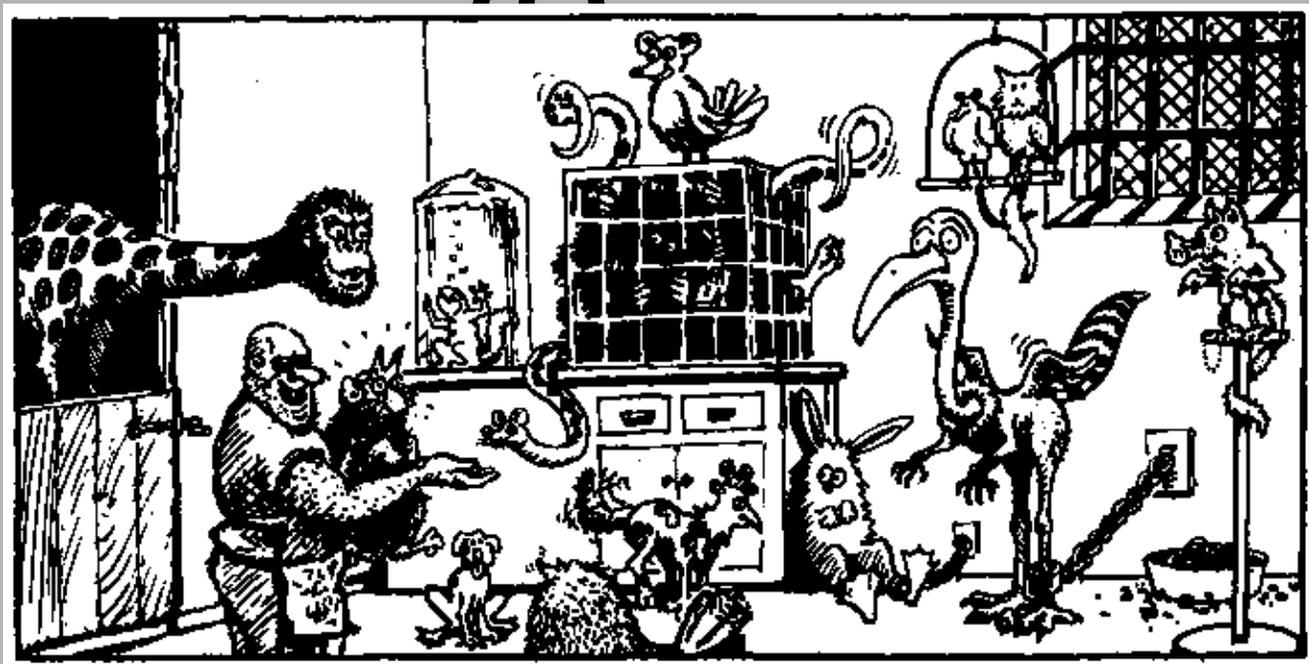
ματοποίηση της ζωής μας και του περιβάλλοντος. Μια πρωτοβουλία
από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής Χαλανδρίου

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2000

**ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ:
ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΟΥ
D.N.A.**

**ΣΙΔΝΕΪ: Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ
“ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ”**

ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΕΣ

**Ο ΜΟΝΟΣ
ΚΑΛΟΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
ΔΡΟΜΟΣ...
ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΠΟΤΕ**

**ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ: ΑΓΩΝΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ...

ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ. ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΟΥ DNA.

1. Τέσσερις ερωτήσεις και απαντήσεις

α) Τι είναι τα γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα (Γ.Μ.Π)

Πρόκειται για προϊόντα που κατασκευάζονται σε εργαστήρια με τη μέθοδο της απόσπασης γενετικού υλικού (DNA) από κάποιον οργανισμό και της εισδοχής του σε κάποιον άλλο. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται με σκοπό την αλλαγή των φυσικών χαρακτηριστικών ενός οργανισμού. Έτσι για παράδειγμα ανθρώπινα γονίδια μεταφέρθηκαν σε γουρουνία και ψάρια για να αναπτύσσονται γρηγορότερα. Συχνά μεταφέρονται γονίδια και από είδος σε είδος. Για παράδειγμα γονίδια σκορπιού έχουν τοποθετηθεί στο σιτάρι για να αναπτύξει το φυτό αυτό τις δικές του εντομοκτόνες ουσίες, ανάλογες με αυτές του σκορπιού.

β) Ποιοί παράγουν τα Γ.Μ.Π.

Κυρίως δέκα πολυεθνικές εταιρίες βιοτεχνολογίας (Monsanto, Novartis, DuPont και άλλες) ελέγχουν την αντίστοιχη αγορά. Τα Γ.Μ.Π. καλλιεργούνται σε χωράφια όπως ακριβώς και τα συμβατικά προϊόντα. Η καλλιέργεια τους έχει γνωρίσει θεαματική εξέλιξη από το 1996 όταν 2,8 εκτάρια γης στον κόσμο “φιλοξενούσαν” βιοτεχνολογικά προϊόντα. Ως τα τέλη του 2000 υπολογίζεται ότι ο αριθμός αυτός θα ανέλθει στα 60 με 80 εκατομμύρια εκτάρια τα 78% των οποίων θα βρίσκεται στην Βόρειο Αμερική.

Οι Η.Π.Α. είναι πρωτοπόρες στη βιοτεχνολογία τόσο στην έρευνα όσο και στην παραγωγή με αποτέλεσμα να πρωταγωνιστούν και ως προς τη κατανάλωση Γ.Μ.Π. Ωστόσο όπως φαίνεται και σε ένα άλλο κείμενο που δημοσιεύουμε, η κατάσταση εκεί φαίνεται να αλλάζει. Παρόλ' αυτά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση πέντε γενετικά μεταλλαγμένα φυτά πωλούνται νόμιμα, σιτάρι σόγια, καπνός, ραδίκι και σπόροι γογγυλιού. Σε αυτά θα πρέπει να προσθέσει κανείς τον άγνωστο αριθμό Γ.Μ.Π. που εισάγονται από τις Η.Π.Α. και καταναλώνονται στην Ευρώπη. Λέμε άγνωστο γιατί στις Η.Π.Α. τα Γ.Μ.Π. δεν είναι υποχρεωτικό να φέρουν διακριτικές σφραγίδες με αποτέλεσμα να μην καθίσταται δυνατή η αναγνώρισή τους. Ενδεικτικά επισημαίνεται εδώ ότι η Fritos Lay (εταιρία που μεταξύ άλλων παράγει τα γνωστά στην ελληνική αγορά Doritos και Ruffles) μόλις φέτος εγκατέλειψε τη χρήση γενετικά τροποποιημένων ποικιλιών σιταριού κάτω από την ασφυκτική πίεση οργισμένων αντιδράσεων στις Η.Π.Α.

γ) Ποιές είναι οι επιπτώσεις των γενετικά μεταλλαγμένων τροφίμων

Η Εθνική Ακαδημία Επιστημών των Η.Π.Α. σε πρόσφατη ανακοίνωση της επιβεβαίωσε ότι τα Γ.Μ.Π. μπορούν να παράγουν απρόβλεπτες αλλεργικές και τοξικές ουσίες στα τρόφιμα και να επιφέρουν μακροχρόνιες περιβαλλοντικές συνέπειες. Αν και μέχρι τώρα, πάντα κατά την Ακαδημία, δεν υπάρχουν σαφείς αποδείξεις για τυχόν βλαβερές συνέπειες στον ανθρώπινο οργανισμό, οι διαδικασίες ελέγχου είναι εξαιρετικά ανεπαρκείς.

Στην πραγματικότητα βέβαια κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τις μακροχρόνιες επιπτώσεις που ένα γονίδιο ή ένα σύνολο γονιδίων μπορεί να έχει σε κάποιον οργανισμό, στο περιβάλλον ή στην υγεία μας. Είναι σύγγορο ότι η απελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών θα ε-

πηρεάσει σε μεγάλο βαθμό το συνολικό οικοσύστημα του πλανήτη μέσω της διασταύρωσης τους με φυσικά είδη στα οποία θα μεταβιβάσουν ορισμένα από τα χαρακτηριστικά τους. Είναι σαφές ότι τέτοιες διαδικασίες, από τη στιγμή που αρχίζουν, δύσκολα ελέγχονται ή αναστέλλονται.

Οι αλλαγές στην πρωτεϊνική δομή των γενετικά μεταλλαγμένων φυτών ή ζώων είναι πιθανόν να διεγείρουν αλλεργίες στους ανθρώπους που τα τρώνε. Άλλωστε τα περισσότερα από τα γονίδια που εισάγονται στις τροφές ποτέ μέχρι τώρα δεν αποτελούσαν μέρος της ανθρώπινης διατροφής και οι μακροχρόνιες αντιδράσεις του ανθρώπινου οργανισμού σε αυτά είναι άγνωστες και απρόβλεπτες. Στις Η.Π.Α. ερευνητές της κυβέρνησης εισήγαν σε γουρουνία ανθρώπινα ορμονικά γονίδια για να επιταχυνθεί η ανάπτυξή τους. Τα γουρουνία υπέφεραν από ελλειπή όραση, αρθρίτιδα, έλκος στομάχου, μυϊκή αδυναμία, ληθάργους και ανικανότητα. Δεν έγινα μεγαλύτερα από τα κανονικά. . . .

Η επέκταση της καλλιέργειας και κατανάλωσης Γ.Μ.Π. καθιστά δυνατή την ολοκληρωτική αναδόμηση της βιόσφαιρας. Πρόκειται για μια δεύτερη γένεση, σχεδιασμένη σε ένα εργαστήριο, για τη δημιουργία μιας βιοτεχνολογικής φύσης προγραμματισμένης να αντικαταστήσει τα σχήματα της εξέλιξης. Πρόκειται για μια από τις σημαντικότερες παραμέτρους του ζητήματος! Τα Γ.Μ.Π. έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε το γενετικό τους υλικό να αντιστέκεται σε ζιζάνια, έντομα, ασθένειες και τα λοιπά. Με τον τρόπο αυτό και αντίθετα με τις φαινομενικά θετικές επιπτώσεις στη παραγωγή τροφής εκείνο που πραγματικά συμβαίνει είναι η βάνανση επέμβαση στη τροφική αλυσίδα του πλανήτη. Το ορατό αποτέλεσμα είναι η μείωση του πλούτου της βιολογικής ποικιλίας και η εξαφάνιση ειδών. Ήδη απόρροια της πολύμορφης ανθρώπινης επέμβασης είναι ότι 74 είδη κάθε μέρα εκλείπουν. Η βίαιη αυτή διατάραξη της ισορροπίας του πλανητικού οικοσυστήματος αναπόφευκτα οδηγεί στην απώλεια πολιτισμικών παραδόσεων και κληρονομιών που διαμόρφωσαν για αιώνες τις ανθρώπινες ταυτότητες.

Η σημαντικότερη όμως επίπτωση είναι ότι οι πολυεθνικές εταιρίες αποκτούν απεριόριστη ελευθερία να κατοχυρώσουν την ιδιοκτησία της ζωντανής ύλης με σκοπό την εμπορευματοποίηση της σε παγκόσμια κλίμακα ως μονοπώλιο. Η δυνατότητα απομόνωσης, ταύτισης και παραγωγής νέων συνδυασμών γονιδίων μετατρέπει τη γενετική κληρονομιά σε μια νέα πρώτη ύλη για μελλοντική επιχειρηματική δραστηριότητα. Πρωταρχικός στόχος των πολυεθνικών είναι να κατοχυρώσουν δικαιώματα ευρεσιτεχνίας και κυριότητας όχι μόνο σε οργανισμούς που έχουν δημιουργήσει οι ίδιες με βιοτεχνολογικές μεθόδους, αλλά και σε γονίδια ή μέρη ζωντανών οργανισμών που υπάρχουν ήδη στη φύση, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπινων. Δημιουργούνται δηλαδή πατέντες που αφορούν όχι μόνο οργανισμούς που “κατασκευάστηκαν” σε συνθήκες εργαστηρίου αλλά και τα παραδοσιακά-φυσιολογικά βιολογικά είδη. Ακούγεται απίστευτο αλλά ήδη χιλιάδες ανθρώπινα γονίδια είναι πατενταρισμένα. Η πατέντα είναι το αντάλλαγμα που ζητούν πολυεθνικές εταιρίες προκειμένου να χρηματοδοτήσουν προγράμματα γενετικής έρευνας σε ιδιωτικά και κρατικά ερευνητικά κέντρα.

Στα πλαίσια αυτά οι αποκαλούμενοι “ιθαγενείς” πληθυσμοί έχουν μπει στο στόχαστρο. Το γενετικό τους υλικό θεωρείται ιδιαίτερα πολύτιμο εξαιτίας της γεωγραφικής τους απομόνωσης και του “αγνού” τρόπου ζωής τους. Το πατεντάρισμα όμως του γενετικού υλικού αφορά και “πρωτοκοσμικούς”. Η ιστορία του John Moore -η καλύτερα των κυττάρων του- είναι πολύ διαφωτιστική. Το 1976 του αφαιρέθηκαν κύτταρα σπλήνας τα ο-

ποία -εν αγνοία του φυσικά- αποτέλεσαν την βάση γενετικής έρευνας. Σήμερα η πολυεθνική Novartis εμπορεύεται προϊόντα που βασίζονται στα κύτταρα αυτά και μάλιστα η πραγματοποίηση ερευνών στο συγκεκριμένο γενετικό υλικό προϋποθέτει την καταβολή δικαιωμάτων. Κάτι σαν μονοπώλιο δηλαδή. . .

Είναι λοιπόν σαφές ότι το πατεντάρισμα γονιδίων, οργάνων και γενετικά κατασκευασμένων οργανισμών, όπως και οι διαδικασίες μετάλλαξης τους δίνουν στην αγορά τη δυνατότητα να εκμεταλλευθεί εμπορευματικά νέες πηγές. Η ίδια η βιοτεχνολογία αυτο-παρουσιάζεται ως η λύση στο πρόβλημα της πείνας των αναπτυσσόμενων χωρών. Πρόκειται φυσικά για ένα ψευτο-επιχείρημα που αποκρύπτει το γεγονός ότι η πείνα στον Τρίτο Κόσμο δεν ήταν παρά συνέπεια της ενσωμάτωσης τους στον καπιταλιστικό κόσμο ως περιφέρειας του, της συνακόλουθης καταστροφής της παραδοσιακής παραγωγικής δομής που ικανοποιούσε τις ανάγκες των πληθυσμών και της τελικής εξάρτησης από τις δυνάμεις της αγοράς. Αυτή μάλιστα η εξάρτηση αυξάνεται ολοένα και περισσότερο από την επέλαση της βιοτεχνολογίας. Ο παραγωγός που καλλιεργεί γενετικά μεταλλαγμένα φυτά ή αναθρέφει γενετικά μεταλλαγμένα ζώα δεν διαθέτει πλέον την κυριότητα του καρπού της δουλειάς του αλλά είναι υποχρεωμένος να υποτάσσεται στους αντίστοιχους κανόνες που θέτουν οι πολυεθνικές οι οποίες κατέχουν τη σχετική πατέντα. Επιπλέον το γεγονός ότι τα φυτά αυτά εί-

να έτσι κατασκευασμένα ώστε να δίνουν στείρους σπόρους ενισχύει την οικονομική εξάρτηση των παραγωγών από τις πολυεθνικές εταιρίες. Για αυτούς ακριβώς τους λόγους κινήματα αγροτών από όλο τον κόσμο έχουν αντιταχθεί σθεναρά στη βιοτεχνολογία φθάνοντας ακόμη και στη καταστροφή εργαστηρίων και αγρών όπου καλλιεργούνται γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα. Ένα πρόσφατο παράδειγμα από την ελληνική πραγματικότητα είναι η καταστροφή χωραφιών με γενετικά μεταλλαγμένους σπόρους κάπου στο θεσσαλικό κάμπι.

Στην πραγματικότητα οι πολυεθνικές της βιοτεχνολογίας επιχειρούν να δημιουργήσουν μια παγκόσμια αγορά τροφίμων -και όχι μόνο- η οποία θα ελέγχεται εξ ολοκλήρου από αυτές. Θα ήταν δυνατόν να κάνουμε έναν παραλληλισμό με τη βιομηχανία του αυτοκινήτου και των καυσίμων οι οποίες από τις αρχές του 20ου αιώνα ως σήμερα κατάφεραν να κατασκευάσουν μια “αγορά” μετακίνησης με τεράστια βέβαια κέρδη και λειτούργησαν έτσι ως μοχλός της συσσώρευσης κεφαλαίου. Στην περίπτωση βέβαια της βιοτεχνολογίας αναγκαίος όρος είναι η απόκρυψη της προέλευσης των προϊόντων και του τρόπου παραγωγής τους ή τουλάχιστον η παραπλάνηση του υποψήφιου καταναλωτή. Οι αρνητικές συνέπειες που ολόκληρη η ανθρωπότητα έχει δοκιμάσει από τις χημικές βιομηχανίες και τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας με τις γνωστές επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία καθιστούν τους ανθρώπους καχύποπτους και εχθρικούς α-

πέναντι σε πειραματισμούς που ολοφάνερα κακοποιούν τη φυσική τάξη. Πόσο μάλλον όταν γνώμονας τους είναι το ιδιωτικό συμφέρον και το κέρδος. Γίνεται λοιπόν απόλυτα κατανοητό γιατί τα γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα δεν φέρουν σφραγίδες προέλευσης με αποτέλεσμα κανείς να μη μπορεί να εξακριβώσει τι είναι αυτό που αγοράζει στα super-markets της γειτονιάς του στις Η.Π.Α., στην Ευρώπη, στην Ελλάδα. . . .

Βέβαια δεν βρίσκονται όλοι στην ίδια μοίρα και η ίδια η αγορά φροντίζει να προστατέψει τα εξέχοντα μέλη της. Παράλληλα με τη βιοτεχνολογία, βαδίζει και η βιοκαλλιέργεια, η παραγωγή δηλαδή γεωργικών προϊόντων χωρίς τη χρήση βιομηχανικών χημικών παρασκευασμάτων. Τα “οικολογικά” αυτά προϊόντα πλημμυρίζουν τα ράφια των super-markets και των καταστημάτων βιολογικών τροφίμων που ξεφυτρώνουν παντού. Καθώς η τιμή τους είναι 15%-40% υψηλότερη από αυτή των αντίστοιχων συμβατικών προϊόντων είναι λογικό να απευθύνονται και σε αγοραστές με ανάλογες οικονομικές δυνατότητες. Έτσι η τάξική διαίρεση βρίσκει την έκφρασή της και στο πεδίο της διατροφής! “Οικολογικές” τροφές για τους πλούσιους και δηλητηριασμένα περιττώματα - συμβατικά ή μεταλλαγμένα για τους πολλούς.

δ) Για ποίο λόχο γίνεται αυτή η ιστορία:

Δεν υπάρχει φυσικά καμία συνωμοσία ραδιούργων πολυεκατομμυριούχων που έχουν σκοπό να δηλητηριάσουν το ανθρώπινο γένος και να μολύνουν οποιαδήποτε μορφή ζωής. Δεν υπάρχουν σατανικοί εγγέφαλοι και σκοτεινές αίσουσες συνεδριάσεων. Δεν υπάρχει κανένα ύπουλο και καταχθόνιο σχέδιο, δεν έχουμε μπροστά μας κανένα αποτέλεσμα μιας υποτιθέμενης “κακής”, “αλόγιστης” και “παράλογης” καπιταλιστικής ανάπτυξης. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα το παράλογο στην όλη υπόθεση. Αντίθετα βρισκόμαστε μπροστά σε απόλυτα λογικές και αναμενόμενες πλευρές της καθολικής κυριαρχίας της αγοράς και του καπιταλισμού. Το σύστημα αυτό λειτουργεί με βάση ορισμένες θεμελιώδεις αρχές τις οποίες όλοι πάνω - κάτω αντιλαμβάνομαστε: εκμετάλλευση της φύσης, ιεραρχικές κοινωνικές σχέσεις, αποξένωση του ανθρώπου από τις δραστηριότητες του και από το φυσικό περιβάλλον, πρόταξη του κανόνα “τα κέρδη πάνω από τους ανθρώπους”. Αν ιστορικά ο έλεγχος που το κεφάλαιο και οι δυνάμεις της αγοράς ασκούν έχει την αφετηρία του στη σφαίρα της εργασίας, προοδευτικά επεκτείνεται αγκαλιάζοντας ποικίλες εκφάνσεις της ζωής: κατοικία, κατανάλωση, “ελεύθερος” χρόνος, “δημόσιος” χώρος, εκπαίδευση, μετακίνηση, χωροταξία και τόσες άλλες. Τα πάντα εμπορευματοποιούνται και παζαρεύονται. Γιατί όχι και το D.N.A.; Όταν μάλιστα υπάρχουν και οι απαιτούμενες τεχνολογικές δυνατότητες. . . και σήμερα υπάρχουν!

Με άλλα λόγια η εμπορευματοποίηση του γενετικού υλικού -πέρα από τα ηθικά ενδεχομένως ζητήματα που εγείρει- συμπυκνώνει την ουσία της καπιταλιστικής σχέσης που φιλοδοξεί να είναι οικουμενική και καθολική. Υπαγορεύεται και εκπορεύεται από τις ίδιες λογικές και τους ίδιους μηχανισμούς που επιβάλλουν την ανεργία και τις απολύσεις, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και την πτώση των αμοιβών, τη ρουφιανιά και την πειθάρχηση, την εντατικοποίηση της εργασίας και την καταναλωτική φρενίτιδα, την κενότητα του life-style και την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, τη διάλυση του κοινοτικού ιστού και τον θρίαμβο των ανταγωνιστικών μοντέλων και του ατομικισμού.

Η αντίσταση απέναντι στην εμπορευματοποίηση του γενετικού υλικού -αναγκαία για την υγιή εξέλιξη του ανθρώπου και της φύσης- μπορεί να έχει πολλαπλές απολήξεις: Για τους λιγότερο υποψιασμένους είναι δυνατόν να αποτελέσει την αφετηρία (υπάρχουν και τόσες άλλες) για τη συνολικότερη αμφισβήτηση της οργάνωσης, της λειτουργίας και της πορείας του κοινωνικού γίγνεσθαι. Για τους περισσότερο υποψιασμένους συνιστά ένα πεδίο (πλάι σε τόσα άλλα) έκφρασης και ανάδειξης της συνολικής αμφισβήτησης.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

Η κατάσταση της βιομηχανίας παραγωγής αγροτικών προϊόντων με χρήση βιοτεχνολογίας είναι απελπιστικά άσχημη και ολοένα χειροτερεύει. Φυσικά γενετικά παραγόμενα τρόφιμα εξακολουθούν να πωλούνται σε καταστήματα τροφίμων στις Η.Π.Α., αυτό όμως γίνεται μόνο επειδή δεν φέρουν τις αντίστοιχες σφραγίδες και έτσι οι καταναλωτές δεν έχουν ιδέα τι αγοράζουν. Αυτή τη στιγμή υπολογίζεται ότι τα 2/3 όλων των προϊόντων που πωλούνται σε τέτοια καταστήματα περιέχουν γενετικά παραγόμενους σπόρους. Παρ' αυτά δημοσκοπήσεις που δημοσιεύονται σε αμερικάνικα ΜΜΕ δείχνουν ότι οι καταναλωτές σε ποσοστό 81%-93% επιθυμούν διακαώς τα γενετικά παραγόμενα προϊόντα να επισημαίνονται ως τέτοια φέροντας αντίστοιχες σφραγίδες.

Η νομοθεσία που επιβάλλει σφραγίδες στα γενετικά επεξεργασμένα τρόφιμα εισήχθη στο Κογκρέσο τον περασμένο Νοέμβριο. Για πέντε χρόνια η βιομηχανία γενετικά παραγόμενων τροφίμων υποστήριξε ότι τα Γ.Π. τρόφιμα δεν μπορούσαν να φέρουν σφραγίδες γιατί κάτι τέτοιο θα απαιτούσε τον διαχωρισμό των γενετικά παραγόμενων σπυριών από τις συμβατικές. Ισχυρίζονται ότι αυτός ο διαχωρισμός είναι αδύνατος. Ωστόσο τον Δεκέμβριο του 1999 η Monsanto ανακοίνωσε ότι είχε αναπτύξει ένα νέο είδος γογγύλης (φυτό που χρησιμοποιείται για παρασκευή μαγειρικού λαδιού) που μπορούσε να αυξήσει το επίπεδο της βιταμίνης Α στον ανθρώπινο οργανισμό. Πώς θα μπορούσαν οι καταναλωτές να εντοπίσουν ένα τέτοιο προϊόν και να πληρώσουν την ανάλογη τιμή αν δεν ήταν σφραγισμένο; Προφανώς το σφράγισμα των Γ.Π. τροφίμων θα είναι δυνατό -στην πραγματικότητα απαραίτητο- όταν αυτό εξυπηρετεί τα συμφέροντα των εταιριών βιοτεχνολογίας. Πολλές όμως εταιρίες έχουν ήδη βρει έναν τρόπο για τους εαυτούς τους για να διαχωρίσουν τα γενετικά παραγόμενα τρόφιμα από τα συμβατικά! Σύμφωνα με τους N. Y. Times η Kellogs, η Kraft, η McDonald's, η Nestle USA και άλλες πουλάν

γενετικά μεταλλαγμένα τρόφιμα στις Η.Π.Α., όχι όμως στο εξωτερικό. Από την άλλη μεριά η Gerber και η Heinz ανακοίνωσαν πριν από λίγο καιρό ότι πέτυχαν να αποκλείσουν τη χρήση γενετικά τροποποιημένων σπυριών για την παρασκευή παιδικών τροφών (αυτό σημαίνει ότι σε άλλα είδη τροφίμων τέτοιες συγκομιδές χρησιμοποιούνται!)

Από τη μεριά της η κυβέρνηση των Η.Π.Α. υποστήριξε επίμονα ότι οι σφραγίδες δεν είναι απαραίτητες και μάλιστα θα μπορούσαν να είναι και παραπλανητικές γιατί οι παραδοσιακές συγκομιδές είναι "ουσιαστικά ισοδύναμες" με τις γενετικά παραγόμενες. Έτσι κατά την κυβέρνηση των Η.Π.Α. ένα νέο είδος πατάτας, το "Νέο φύλλο", που παράγεται γενετικά από την Monsanto και ενσωματώνει στο κάθε του κύτταρο ένα λοιμοκτόνο κατά των σκαθαριών, είναι ουσιαστικά ισοδύναμο με τις κανονικές πατάτες. Βέβαια το "Νέο φύλλο" είναι υποχρεωμένο να καταγραφεί ως λοιμοκτόνο από την Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος.

Τώρα η θέση της κυβέρνησης έχει αλλάξει. Φέτος τον Φεβρουάριο η κυβέρνηση υπέγραψε το διεθνές πρωτόκολλο βιο-ασφάλειας, μια συνθήκη μεταξύ 130 κρατών, όπου όλα τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν ότι τα γενετικά μεταλλαγμένα τρόφιμα είναι κατεχοχρήν διαφορετικά από τα παραδοσιακά. Με τον απλό αυτό τρόπο η κυβέρνηση των Η.Π.Α. διέγραψε την προηγούμενη θέση της και αναγνώρισε επίσημα ότι οι συγκομιδές γενετικά επεξεργασμένων τροφίμων δεν είναι "ουσιαστικά ισοδύναμες" με τις συμβατικές.

Πώς πραγματοποιήθηκε αυτή η μεταστροφή; Πολύ απλά εξαιτίας της κινητοποίησης των ανθρώπων και της έντασης των αντιδράσεων τους. Ένα ολοένα διογκούμενο κύμα διαμαρτυριών έφτασε στη κορύφωση του πέρσι στην

Αγγλία και την Ευρώπη και πέρασε στην Ιαπωνία και στις Η.Π.Α. όπου διέβρωσε σε μεγάλο βαθμό την εμπιστοσύνη των επενδυτών στη βιομηχανία βιοτεχνολογίας. Πολλές εταιρίες των Η.Π.Α. που είχαν επενδύσει σημαντικά ποσά στη βιοτεχνολογία αναγκάζονται να αποτραβηχτούν. Η σταθερή και αποφασιστική αντίσταση κατά των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων άλλαξε το τοπίο και πάγωσε τον επενδυτικό ενθουσιασμό. Όχι μόνο αναστέλλονται οι επενδυτικές διαθέσεις αλλά και γνωστές αλυσίδες εστιατορίων στις Η.Π.Α. ή εταιρίες παραγωγής συσκευασμένων τροφίμων παύουν πλέον να χρησιμοποιούν γενετικά μεταλλαγμένους σπόρους. Με αυτόν τον τρόπο μειώνεται ο τζίρος των πολυεθνικών όπως η Monsanto, αλλά οι τελευταίες έχουν ήδη πάρει τα χρήματά τους από αγρότες που αγόρασαν τους σπόρους. Έτσι η ζημιά μεταβιβάζεται -όπως πάντα άλλωστε- σε άλλους.

Η ενημέρωση και η συνειδητοποίηση των ανθρώπων στις Η.Π.Α. σχετικά με τις επιπτώσεις και τις παραμέτρους της βιοτεχνολογίας στην παραγωγή τροφίμων έχει δημιουργήσει ένα αρνητικό κλίμα για την αντίστοιχη βιομηχανία. Σύμφωνα με εκτιμήσεις η καλλιέργεια γενετικά μεταλλαγμένων σπόρων θα μειωθεί κατά 16% σε σχέση με πέρσι λόγω της έλλειψης ζήτησης από ένα απρόθυμο αγοραστικό κοινό. Στα τέλη Απριλίου η κυβέρνηση των Η.Π.Α. ανακοίνωσε ότι θα κάνει πιο αυστηρούς τους ελέγχους στα γενετικά παραγόμενα τρόφιμα, αλλά απέκλεισε το ενδεχόμενο να υποχρεωθούν οι εταιρίες παραγωγής ναβάλουν ενδεικτικές σφραγίδες στα προϊόντα τους. Με τον τρόπο αυτό επιχείρησε να ρίξει στάχτη στα μάτια όλων όσων αντιδρούν διεκδικώντας για τον εαυτό της το ρόλο του στοργικού πατέρα των υπηκόων-παιδιών, ενώ στην πραγματικότητα στηρίζει έμπρακτα τη προσπάθεια των πολυεθνικών να "κατασκευάσουν" μια νέα αγορά τροφής και να πείσουν τον κόσμο να αγοράζει. Η συνεργασία κράτους και κεφαλαίου είναι σε περιπτώσεις κοινωνικών αντιδράσεων πάντα στενή και αγασθή!

Εν τω μεταξύ και παρά τις αντιδράσεις, άγνωστος αριθμός γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων πλημμυρίζει τις αγορές της Αμερικής και της Ευρώπης, καθώς -όπως ήδη έχει αναφερθεί- δεν υπάρχει κανένας τρόπος να εξακριβώνονται και να ξεχωρίζουν από τα "συμβατικά". Είναι προφανές πως αυτό που φοβούνται περισσότερο οι πολυεθνικές και οι κυβερνήσεις της Δύσης είναι η ενημέρωση των ανθρώπων που θα οδηγούσε σε αντιπαραθέσεις και

ρήξεις. Από την άλλη μεριά υπάρχει και η εμπειρία των Η.Π.Α. όπου η αντίσταση κερδίζει έδαφος ακριβώς χάρη στην αντιπληροφόρηση καθιστώντας φανερό ότι η οργανωμένη συλλογική δράση δεν είναι μάταιη ούτε “γραφικό κατάλοιπο” αλλά μπορεί να επηρεάσει και να αλλάξει τις κοινωνικές συνθήκες.

Η ενασχόληση με το ζήτημα των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων δεν προκύπτει από κάποια φυσιολατρική ευαισθησία ούτε οριοθετείται στα πλαίσια ενός ρηχού περιβαλλοντισμού. Όπως αναφέρουμε και σε ένα άλλο κείμενο που δημοσιεύουμε αποτελεί επιτακτική αναγκαιότητα για τη διατήρηση της υγείας του ανθρώπου και της ισορροπίας του πλανήτη που απειλούνται από την συνεχή επέκταση των σχέσεων εμπορευματοποίησης. Η χειραγώγηση των ανθρώπων, η έλλειψη ελέγχου στις συνθήκες της ζωής τους, η υποβάθμιση τόσο αυτών όσο και της φύσης και η μετατροπή τους σε εργαλεία υλοποίησης της κυριαρχίας της οικονομίας πάνω στην κοινωνία είναι οι ουσιαστικές πτυχές ενός προβλήματος που συμπυκνώνει τις βασικές αρχές λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος.

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η αντίσταση κατά των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων βασίζεται σε όλο τον κόσμο σε μια εκτεταμένη εκστρατεία ενημέρωσης και αντιπληροφόρησης και λαμβάνει δύο κυρίως μορφές. Η πρώτη είναι το καταναλωτικό μπούκοτάζ στα καταστήματα τροφίμων και η δεύτερη η καταστροφή χωραφιών όπου καλλιεργούνται γενετικά μεταλλαγμένοι σπόροι. Τέτοιου είδους ενέργειες συμβαίνουν σε χώρες όπως οι Η.Π.Α., η Αγγλία, η Γαλλία, η Ολλανδία, η Γερμανία, η Ινδία και πρόσφατα η Ελλάδα, όχι μόνο από αγρότες αλλά και από ριζοσπάστες αντικαπιταλιστές. Πού βρίσκεται το σημείο συνάντησής τους;

Τις τελευταίες δεκαετίες η λεγόμενη “πράσινη επανάσταση” στη γεωργία κατέληξε στη μαζική εκβιομηχάνιση της αγροτικής παραγωγής στις υποανάπτυκτες χώρες της καπιταλιστικής περιφέρειας. Μια από αυτές -θυμίζουμε- ήταν και η Ελλάδα. Το υψηλό κόστος της βιομηχανικής καλλιέργειας- μηχανήματα, χημικά και άλλα-εξανόγκασε εκατομμύρια μικροκαλλιεργητών σε όλο τον κόσμο να προλεταριοποιηθούν. Ένας υπέρμαχος της βιομηχανοποίησης, ο J.L. Sadie έγραφε χαρακτηριστικά το 1960 συμπυκνώνοντας τα χαρακτηριστικά της καπιταλιστικής ανάπτυξης: “Η οικονομική ανάπτυξη δεν είναι συμβατή με τη διατήρηση

ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Από τα κείμενα που προηγούνται γίνεται κατανοητό πώς θα ήταν μεγάλο λάθος να πιστέψει κανείς ότι το ζήτημα των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων δεν αφορά την Ελλάδα. Επαναλαμβάνουμε ότι δεν υπάρχει κανένας κανόνας που υποχρεώνει τις εταιρίες παρασκευής τροφίμων να αναγράφουν στην συσκευασία του προϊόντος αν αυτό περιέχει γενετικά τροποποιημένα συστατικά. Η Ελλάδα είναι μέλος της Ε.Ε. και επομένως όσα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα εισάγονται από τις Η.Π.Α. στην Ευρώπη φτάνουν και σε αυτήν. Στην πραγματικότητα καταναλώνουμε γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα χωρίς να το γνωρίζουμε και χωρίς να μπορούμε να το επιλέξουμε.

Στην Ελλάδα εισάγονται ετησίως 330.000 τόνοι μεταλλαγμένης σόγιας, καθώς και μικρότερες ποσότητες από καλαμπόκι, τεύτλα. Οι κύριες χρήσεις αυτών των προϊόντων είναι στην γεωργία, την κτηνοτροφία (π.χ. ζωοτροφές) και την φαρμακευτική. Μια πρόχειρη περιήγηση σε super markets της περιοχής αποκάλυψε έναν μικρό αριθμό προϊόντων στις συσκευασίες των οποίων αναγράφεται ότι περιέχουν τροποποιημένο άμυλο πατάτας ή αραβόσιτου. (Σύμφωνα με τον κοινοτικό κανονισμό που τέθηκε σε εφαρμογή τον Απρίλιο του 2000, είναι υποχρεωτική η σήμανση των προϊόντων που περιέχουν πάνω από 1% γενετικά μεταλλαγμένη σόγια ή καλαμπόκι. Εάν το ποσοστό αυτών είναι κάτω του 1%, δεν είναι υποχρεωτικό να αναγράφεται ότι το συστατικό είναι γενετικά μεταλλαγμένο). Πρόκειται για μαγιονέζες της Heinz και της Helmans και της A.B. Βασιλόπουλος, για σάλτσες της Knor και της Uncle Ben's, για κέτσαπ της Heinz, για κονσερβισμένα φασόλια της Jaidε και της Η.Ρ. και για τα πατατάκια Pringles. Τα προϊόντα αυτά είναι όλα εισαγόμενα. Σημειωτέον ότι η σόγια και τα προϊόντα της (λεκιθίνη, E322, σογιάλευρο, σογιέλεο) βρίσκονται στο 70% περίπου των επεξεργασμένων τροφίμων, που φτάνουν στα ράφια των σουπερ-μάρκετ. Σε αυτά θα πρέπει να προ-

στεθούν τα ελληνικότατα φασόλια Ζαενη από τη Βόρεια Ελλάδα. Και φυσικά ο άγνωστος αριθμός γενετικά τροποποιημένων τροφίμων που απλά δεν είναι δυνατόν να εντοπιστούν... Αυτά ως προς την κατανάλωση.

Ως προς την παραγωγή τώρα το φως της δημοσιότητας έχουν δει μέχρι τώρα δύο περιπτώσεις αγρών όπου καλλιεργούνται γενετικά τροποποιημένα φυτά με την άδεια βέβαια του κράτους. Ο ένας βρίσκεται στη Μεσοράχη της Λάρισας και έχει μεταλλαγμένο βαμβάκι και ο άλλος στο Νέο Περιβόλι Λάρισας με γενετικά τροποποιημένο καλαμπόκι. Ο πρώτος ανήκει στη Monsanto και ο δεύτερος στην Agreno. Όπως έχουμε ήδη αναφέρει η εγκατάστασή τους έχει προκαλέσει την οργισμένη αντίδραση αγροτών της περιοχής. Πρόσφατα μάλιστα αποκαλύφθηκε ότι άγνωστος αριθμός εισαγόμενων σπόρων γενετικά τροποποιημένου βαμβακιού καλλιεργείται στο θεσσαλικό κάμπο από παραγωγούς που βρίσκονται σε πλήρη άγνοια για την ποιότητα του σπόρου που έχουν αγοράσει.

Με το κίνδυνο να γίνουμε κουραστικοί θα συνοψίσουμε τις δυσμενείς συνέπειες των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στον άνθρωπο και το πλανήτη.

α) εισάγονται στην τροφική αλυσίδα άγνωστα ως τώρα γονίδια με τα οποία οι έμβιοι οργανισμοί -δηλαδή και ο άνθρωπος- δεν είναι εξοικειωμένοι και στα οποία είναι άγνωστο πώς θα αντιδράσουν μακροχρόνια.

β) πλήττεται το πλανητικό οικοσύστημα με την εξαφάνιση ειδών και τη μείωση της βιολογικής ποικιλίας και επομένως τη διατάραξη της τροφικής αλυσίδας.

γ) ενισχύεται ο έλεγχος της αγροτικής παραγωγής και των άμεσων παραγωγών από τις πολυεθνικές.

δ) εμπορευματοποιείται το γενετικό υλικό και επεκτείνεται ακόμη περισσότερο η διαδικασία αγοραιοποίησης της ανθρώπινης ζωής και της φύσης.

των παραδοσιακών εθίμων των ανθρώπων. Απαιτείται μια καθολική αλλαγή στην κουλτούρα, τις ψυχολογικές συμπεριφορές και τον τρόπο ζωής. Εκείνο λοιπόν που είναι αναγκαίο ισοδυναμεί με την κοινωνική αποδιοργάνωση. Πρέπει να προκληθεί δυστυχία και η αίσθηση του ανικανοποίητου με την έννοια του να θέλει κανείς περισσότερα από ό,τι είναι δυνατόν να αποκτήσει. Τα βάσανα και οι εκτοπισμοί που προκαλούνται είναι το τίμημα που πρέπει να πληρωθεί για την οικονομική ανάπτυξη”.

Η γενετική-βιομηχανική γεωργία συνεχίζει το έργο της χημικό-βιομηχανικής γεωργίας από πολλές απόψεις. Και οι δύο μοι-

ράζονται μια στατική, μονοδιάστατη και εμπορευματική προσέγγιση της αγροτικής παραγωγής: Η περαιτέρω εκβιομηχάνιση, οι μονοκαλλιέργειες, η χρησιμοποίηση τοξικών ουσιών, η αντικατάσταση διαφό-

λογίες καθιστούν δυνατή τη στείρωση των σπόρων οποιασδήποτε ποικιλίας με αποτέλεσμα τον καθολικό έλεγχο της παραγωγής και των παραγωγών.

Σε ό,τι αφορά τους ανά τον κόσμο α-

πιταλιστική λογική της ιδιοκτησίας, του trade-mark και του copyright ακόμη και πάνω στις μορφές ζωής. Ακούγεται φρικτό αλλά είναι αλήθεια ότι επιστήμονες στην υπηρεσία των πολυεθνικών επιχειρούν να τυπώσουν bar-codes στο DNA γενετικά παραγμένων οργανισμών. Με τον τρόπο αυτό προσπαθούν να γράφουν το λογότυπο των εταιριών τους πάνω σε κύτταρα δημιουργώντας έτσι το πρώτο ζωντανό trade-mark.

Η συνεχής επέκταση των καπιταλιστικών σχέσεων που τείνουν να επιβάλλουν απόλυτο έλεγχο σε κάθε πλευρά της ζωής των ανθρώπων και της φύσης είναι η ουσία του ζητήματος των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων και της βιοτεχνολογίας. Η αντίσταση εναντίον τους λοιπόν είναι μέρος του συνολικότερου αγώνα για την ελευθερία, τον αυτοκαθορισμό και την εγκαθίδρυση ελέγχου πάνω στις ζωές των ανθρώπων από τους ίδιους.

Αντί επιλόγου παραθέτουμε απόσπασμα μιας ανακοίνωσης της συνέλευσης ανέργων της γαλλικής πόλης Jussieu. Με αυτή οι άνεργοι θέλησαν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους σε ένα μέλος της γαλλικής Συνομοσπονδίας Αγροτών που συνελήφθη κατά τη διάρκεια καταστροφών ενός χωραφιού με γενετικά μεταλλαγμένο καλαμπόκι. Επισημαίνεται ότι η εν λόγω Συνομοσπονδία αριθμεί 20.000 μέλη και έχει αναλάβει μαχητική δράση κατά της βιοτεχνολογίας. Ορίστε για ποιούς λόγους οι γάλλοι άνεργοι στάθηκαν αλληλέγγυοι:

“. . . Οι εμπορευματικές αγοραίες σχέσεις, οι οποίες τείνουν να αποκλείσουν την πλειοψηφία των ανθρώπων από κάθε έλεγχο στις ζωές τους είναι οι ίδιες σχέσεις που προκαλούν μια ολοένα αυξανόμενη υποβάθμιση των συνθηκών ζωής εξαιτίας της αδυσώπητης λεηλασίας της φύσης και της ευρύτατα διαδεδομένης δηλητηρίασης του πληθυσμού. Ο καπιταλισμός έχει γίνει τόσο «αυτοκτονικός» ώστε κάθε νέο βήμα προς την κατεύθυνση της “προόδου” είναι και ένα νέο βήμα προς την καταστροφή. Η κλίμακα και η ένταση των καταστροφών καθώς και η απειλή ότι θα χειροτερέψουν κάνει ζήτημα ζωής και θανάτου την αμφισβήτηση της ίδιας της φύσης μιας κοινωνίας που κυριαρχείται από τις εμπορευματικές σχέσεις. Απλά και μόνο για να επιβιώσουμε είμαστε ΟΛΟΙ υποχρεωμένοι να αναλάβουμε τη ριζική μεταμόρφωση αυτής της κοινωνίας. . . “

Ιούλιος 1999, Oxfordshire, Αγγλία. Εθνική Καμπάνια ενάντια στα γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα. 700 ακτιβιστές καταστρέφουν αγρούς της πολυεθνικής AgrEvo.

ρων ποικιλιών φυτών από εργαστηριακές ποικιλίες είναι τα κοινά τους στοιχεία. Παράλληλα η γενετική γεωργία επιτρέπει τη συνέχιση ορισμένων καταστροφικών πρακτικών της χημικο-βιομηχανικής γεωργίας που είχαν συναντήσει τα όρια τους. Η γενετική έρευνα δημιουργεί ποικιλίες φυτών που μπορούν να αντέξουν μεγαλύτερες ποσότητες χημικών ή να προσαρμοστούν σε εδάφη τα οποία έχουν ήδη μολυνθεί από τη χρήση χημικών. Το αποτέλεσμα είναι η διαιώνιση και η εντατικοποίηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Από τη άλλη μεριά δεν είναι τυχαίο ότι οι ίδιες πολυεθνικές εταιρίες που ανέπτυξαν και εξακολουθούν να πωλούν χημικά προϊόντα και υβρίδια, τώρα αναπτύσσουν και εμπορευματοποιούν τα προϊόντα της γενετικής μηχανικής. Προσπαθώντας να ελέγξουν απόλυτα τις διαδικασίες παραγωγής και πώλησης της τροφής αναζητούν τρόπους για να υποτάξουν τους άμεσους παραγωγούς. Ένας από αυτούς είναι τα στείρα υβρίδια που οι εταιρίες σπόρων δίνουν στους αγρότες υποχρεώνοντάς τους έτσι κάθε χρόνο να αγοράζουν σπόρο από αυτές, αφού δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν δικούς τους υγιείς σπόρους για τη σοδειά της επόμενης χρονιάς. Η πρακτική αυτή, χαρακτηριστική της χημικο-βιομηχανικής γεωργίας, υιοθετείται και επεκτείνεται από τη γενετική. Στο παρελθόν δεν ήταν δυνατόν να παραχθούν στείρα υβρίδια για όλες τις σοδειές. Σήμερα οι νέες τεχνο-

γρότες η ορατή απειλή που προβάλλεται είναι και η αφετηρία για τις κινήσεις τους κατά των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων. Για τις ριζοσπαστικές αντικαπιταλιστικές ομάδες σημαντικό μερίδιο της κριτικής τους αποσπούν και οι νέοι μέθοδοι με τις οποίες οι τεχνολογίες των ελίτ επεμβαίνουν στη γενετική δομή των οργανισμών και ανακατασκευάζουν τη φύση με στόχο τον πλήρη έλεγχο αυτής και επομένως και των ανθρώπων. Μέσα από τις

Άσχημες ώρες για τη Monsanto. Γάλλοι αγρότες “επισκέπτονται” αγρούς της, με γενετικά μεταλλαγμένες καλλιέργειες

πατέντες και τη γενετική μηχανική δημιουργούνται νέες αποικίες. Το κεφάλαιο, έχοντας ήδη διαβρώσει και κατακτήσει, τα δάση, τα χωράφια, τα ποτάμια, τις θάλασσες και την ατμόσφαιρα αναζητά νέους χώρους εισβολής και εκμετάλλευσης, γιατί πρέπει πάντα να επεκτείνεται, αλλιώς θα σβήσει. Οι νέοι χώροι είναι το εσωτερικό των ζωντανών οργανισμών, των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών. Θριαμβεύει έτσι η εμπορευματική-κα-

ΓΕΝΟΒΑ 24-26 ΜΑΪΟΥ: ΤΟ ΠΑΝΥΓΗΡΙ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Μεταξύ 24 και 26 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στη Γένοβα μια σημαντική διεθνής έκθεση βιοτεχνολογίας. Καιρό πριν, χιλιάδες άνθρωποι που δραστηριοποιούνται στα κοινωνικά κινήματα της Ιταλίας, προετοίμασαν μια μεγάλη εκστρατεία εναντίον της έκθεσης και των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων. Η σοβαρότητα που δόθηκε σε αυτήν, καθώς και το αποτέλεσμα της, μια θεαματική και μαζική διαδήλωση, αποδεικνύει την τεράστια προσοχή που έχει δοθεί από πάνω στο ζήτημα των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων από τα κινήματα αυτά. Στη συνέχεια παραθέτουμε ένα κείμενο, μεταφρασμένο από το ιντερνετ, ενός συμμετέχοντα στην διαδήλωση.

“Μια αποφασιστική μαχητική διαδήλωση απέκλεισε για λίγες ώρες την πρώτη παγκόσμια έκθεση βιοτεχνολογίας στη Γένοβα. Η νίκη όμως δεν περιορίστηκε σε αυτό και η έκθεση κατέληξε σε πραγματικό ΦΙΑΣΚΟ! Δυστυχώς έχουμε πισσιρικάδες συλληφθέντες, οι οποίοι κατηγορούνται ότι έσπασαν τα τζάμια μιας τράπεζας. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν από τις 9π.μ. μπροστά από τον σταθμό Γένοβα-Μπριμνιό για το επονομαζόμενο από τα media, ιταλικό Seattle. Υπήρχαν άνθρωποι από όλη την Ιταλία και σύντροφοι από την Ελβετία, τη Γαλλία και τη Γερμανία. Περισσότερες από 400 οργανωμένες από τη βάση ομάδες υποστήριξαν αυτή τη διαδήλωση: υπήρχαν αναρχικοί από τη Γένοβα, το Μιλάνο και τη Ρώμη, τα κοινωνικά κέντρα από όλη την Ιταλία, πολλές ομάδες από τον “πράσινο γαλαξία”, η Greenpeace, η WWF και πολλοί άλλοι άνθρωποι. Επίσης δυο πολιτικά κόμματα, οι Πράσινοι και η Κομμουνιστική Επανάδρση αποφάσισαν να αφήσουν παράμερα τους διαταγμούς τους και να συμμετέχουν σε μια διαδήλωση που ανοικτά καλούσε σε πολιτική ανυπακοή για να αποκλειστεί αυτό το καινούριο γέννημα της παγκόσμιας κερδοσκοπίας.

Η διαδήλωση άρχισε στις 10.30 π.μ. Παρά το γεγονός ότι ήταν εργάσιμη ημέρα, συγκεντρώθηκαν περισσότεροι από 10.000 διαδηλωτές. Στην αρχή της διαδήλωσης βρισκόταν το συντονιστικό “Mobil Tebio” το οποίο πήρε την πρωτοβουλία για την οργάνωση της πορείας.

Ακολουθούσαν τουλάχιστον 1.000 εξοπλισμένοι διαδηλωτές έτοιμοι για πολιτική ανυπακοή με μάσκες αερίου, ασπίδες και προστατευτικά παραγεμίσματα σε όλο τους το σώμα. Δεν είχαν όμως επιθετικά όπλα, ούτε ρόπαλα, ούτε πέτρες, ούτε μουσκάκια. Απλά ό,τι χρειαζόταν για να αντιμετωπιστεί ειρηνικά μια επίθεση της αστυνομίας. Πίσω τους βρίσκονταν οι αναρχικοί και μετά οι υπόλοιποι. Τη διαδήλωση έκλειναν οι Πράσινοι και η Κομμουνιστική Επανάδρση. Και αυτό ήταν λάθος γιατί δεν

μπόρεσαν να αποτρέψουν μια ομάδα πισσιρικάδων -προς μεγάλη χαρά των media, των μπάτσων και των πολιτικών κάθε είδους- να επιτεθούν και να σπάσουν τα παράθυρα μιας τράπεζας, προκαλώντας την επίθεση της αστυνομίας, όταν βρισκό-

μασαν ακόμη πολύ μακριά από την έκθεση που ήταν ο πραγματικός στόχος!

Χωρίς να καθυστερήσουμε προχωρήσαμε κατευθείαν στην έκθεση που φύλαγαν 3.000 άνδρες των ιταλικών Μ.Α.Τ. Μόλις φτάσαμε η σύγκρουση ήταν σχεδόν άμεση. Θέλαμε να μπούμε μέσα, εκείνοι ήθελαν να μας κρατήσουν έξω, ενώ κάποιοι ειδικοί και επιστήμονες ήταν μέσα και αποφάσιζαν για το μέλλον μας υπό την προστασία του εισιτηρίου των 350 δολαρίων για την είσοδο στον εκθεσιακό χώρο. Και να σκεφτεί κανείς ότι το σλόγκαν της έκθεσης ήταν «BIOTECHNOLOGIA: να ενημερώνεσαι είναι φυσικό». Πολύ ακριβή η ενημέρωσή τους!

Η πρώτη επίθεση της αστυνομίας άρχισε όταν οι εξοπλισμένοι διαδηλωτές έφτασαν στην πύλη της εισόδου. Ήταν άγρια και ένα ελικόπτερο που πέταγε στα 10 μέτρα από τα κεφάλια μας έκανε δύσκολο τον συντονισμό των ενεργειών μας. Παρόλ' αυτά ο εξοπλισμός μας ήταν τέτοιος ώστε να συγκρατήσουμε την επίθεση και να απωθήσουμε την αστυνομία. Ακολούθησε μισή ώρα έντασης και μετά ήρθε η δεύτερη επίθεση της αστυνομίας. Ήταν πολύ δύσκολο να τη συγκρατήσουμε γιατί επιτεθήκανε από δύο πλευρές, και από μπροστά και από δεξιά. Στη δεξιά πλευρά μας όμως δεν υπήρχαν εξοπλισμένοι διαδηλωτές και ο κόσμος έπρεπε να αντισταθεί με τα γυμνά του χέρια. Τότε τραυματίστηκε και τουλάχιστον 4 σύντροφοι -ο ένας πιθανόν να πυροβολήθηκε στο πόδι από πλαστική σφαίρα. Ωστόσο και η δεύτερη επίθεση αποκρούστηκε και άρχισε η πολιορκία της έκθεσης.

Κάτω από ένα πολύ καυτό ήλιο πάνω από 5.000 άνθρωποι φώναζαν συνέχεια συνθήματα αποκλείοντας την είσοδο. Κανείς δεν μπορούσε να βγει ή να μπει, ούτε ακόμη και οι αστυνομικοί που είχαν υποχωρήσει πίσω από την πύλη της εισόδου. Ο χώρος μπροστά από την έκθεση ήταν όλος δικός μας. Τελικά υποχώρησαν και η έκθεση ακυρώθηκε για όλο το απόγευμα. Αυτή η ανακοίνωση προκάλεσε μεγάλο ενθουσιασμό μεταξύ των διαδηλωτών οι οποίοι άρχισαν σιγά σιγά να απομακρύνονται προς το κάμπινγκ της Mobil Tebio. . .

Με αυτό τον τρόπο δείξαμε για μια ακόμη φορά ότι η αποφασιστικότητα των ανθρώπων και η έξυπνη πολιτική ανυπακοή μπορούν να έχουν τεράστια επίδραση σε φαινομενικά απαρασάλευτους παγκόσμιους μηχανισμούς. Μπροστά στη διαμαρτυρία μας η μόνη επιλογή για αυτούς ήταν να κλείσουν την έκθεση. Οι μισές εταιρίες βιοτεχνολογίας που είχαν προσκληθεί δεν εμφανίστηκαν, επειδή φοβήθηκαν τις διαμαρτυρίες. Εκθέσεις άλλων βιομηχανικών προϊόντων (ο εκθεσιακός χώρος της Γένοβας είναι πολύ μεγάλος και εκείνες τις ημέρες γίνονταν και άλλες εκθέσεις) διαπίστωσαν ξαφνική πτώση στον αριθμό των επισκεπτών και ζήτησαν από τους οργανωτές της έκθεσης της βιοτεχνολογίας να πληρώσουν τις ζημιές. Τέλος πολλές ιταλικές πόλεις ανακηρύχθηκαν “περιοχές ελεύθερες από βιοτεχνολογία”, δηλαδή περιοχές όπου καμιά βιοτεχνολογική δραστηριότητα δεν επιτρέπεται.

Συνοπτικά: ήταν μια γερή κλωτσιά στους χοντρούς κώλους τους. Και όταν η διαδήλωση τελείωσε μπορούσα να δω στο έργο μου πάρκινγκ της έκθεσης λίγες Μερσεντές να βγαίνουν από τις πύλες της έκθεσης και να τρέχουν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Ένα σύμβολο της απομόνωσης στην οποία έχουμε ρίξει την όλη υπόθεση της βιοτεχνολογίας. Να προχωρήσουμε να τους ριξουμε στον πάτο μια και καλή!”

Guiliano

Τον Ιούνιο του 1997 στο Άμστερνταμ η Διακυβερνητική Διάσκεψη της Ε.Ε. βρήκε μπροστά της μια σειρά μαχητικών διαδηλώσεων από 50.000 ανθρώπους που είχαν έλθει στην ολλανδική πόλη από περιοχές του Τρίτου Κόσμου και άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Δύο χρόνια αργότερα κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης των Ευ-

μπνευσμένοι από την 18η Ιούνη, ετοιμάζουν μεγάλη υποδοχή στους συνέδρους. Πλήθη διαδηλωτών κατακλύζουν την πόλη και πολλές φορές κατορθώνουν χάρη στη μαχητικότητα και την αποφασιστικότητα τους να αποκλείσουν το χώρο του συνεδρίου, συμβάλλοντας στην αποτυχία του. Διαδηλώσεις κατά του Π.Ο.Ε. έγιναν και σε 74 άλλες πόλεις σε όλο τον κόσμο. Τα γεγονότα του Σηάτλ εμπνέουν νέες διαδηλώσεις στην Ουάσι-

γκτον τον Απρίλιο του 2000 ενάντια στη σύνοδο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Τη σκυτάλη παίρνει ο Καναδάς, στις 15 Ιουνίου, όταν ο «Συνασπισμός ενάντια στη φτώχεια»

Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΣΤΟΝ

ρωπαίων ηγετών στη Κολωνία (Μάιος/Ιούνιος 1999), νέες πορείες και κινήσεις-αντιδρασης εκδηλώνονται πάλι με έντονο χαρακτήρα. Στις 18 Ιούνη του 1999, πραγματοποιείται η σύνοδος των οκτώ πλουσιότερων χωρών στην ίδια πόλη, παράλληλα με το

ΠΛΑΝΗΤΗ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ...

διοργανώνει στο Οντάριο περικύκλωση του συνεδρίου του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, οπότε χιλιάδες αστυνομικοί επιστρατεύονται για να εγγυηθούν τη διεξαγωγή του. Τις ίδιες μέρες στην Μπολόνια της Ιταλίας γίνεται η διάσκεψη του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη, ένα διεθνές φόρουμ του Παγκόσμιου Καπιταλισμού δηλαδή με την συμμετοχή 28 υπερεθνικών οργανισμών, για να συζητηθούν ξανά τα ζητήματα που δεν επιτεύχθηκαν από την μη εφαρμογή της Συνθήκης Πολυμερούς Συμφωνίας. Χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώνονται στην πόλη κάτω από την σκιά 6.000 αστυνομικών, και αναγκάζουν τον ιταλό Υπουργό Βιομηχανίας να απευθύνει έκκληση μέσω των ΜΜΕ: «Αφίστε μας να συναντηθούμε!». Δεν υπάρχει πια ήσυχιο μέρος στον πλανήτη για τους ισχυρούς της γης να τα πούνε...

Μια σειρά από συναντήσεις υπερεθνικών πολιτικών και οικονομικών οργανισμών έρχεται αντιμέτωπη με μια εκστρατεία διεθνούς αντίστασης και με πολυπληθείς διαδηλώσεις που συχνά καταλήγουν σε συμπλοκές με την αστυνομία στην προσπάθεια της τελευταίας να καταπνίξει κάθε φωνή διαμαρτυρίας. Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, άνεργοι, αγρότες και ριζοσπάστες ακτιβιστές από όλο τον κόσμο ενώνουν τις δυνάμεις τους ενάντια στο φαινόμενο της "παγκοσμιοποίησης" που αντιλαμβάνονται ότι απειλεί τις υλικές και κοινωνικές συνθήκες της ζωής τους. Ποιός είναι όμως αυτός ο "νέος εχθρός" ο οποίος ξεσηκώνει ένα τόσο έντονο διεθνές κύμα αντίδρασης;

Στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου καινούριος αλλά πολύ παλιός και γνωστός σε ό-

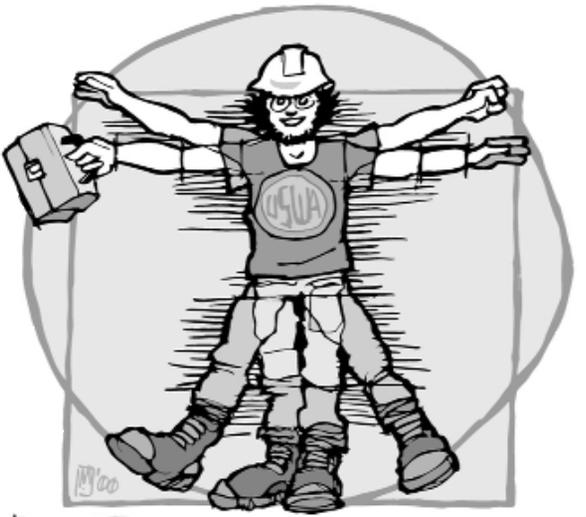
λους: η οικονομία και η κοινωνία της αγοράς, οι καπιταλιστικές (ιεραρχικές και εκμεταλλευτικές) κοινωνικές σχέσεις. Φυσικά οι εξελίξεις που συνιστούν το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης είναι πρωτόγνωρες. Το άνοιγμα και η διεθνοποίηση των αγορών κεφαλαίου και εμπορευμάτων, η ελεύθερη διακίνηση τους διεθνώς χωρίς τα παραδοσιακά εμπόδια δασμών και τελών, η επέκταση του ελέγχου των πολυεθνικών εταιριών στο εμπόριο και την παραγωγή, η ανάπτυξη υπερεθνικών οργανισμών που ασκούν οικονομική και πολιτική εξουσία και η δημιουργία μιας "παγκόσμιας" μαζικής κουλτούρας αποτελούν αναμφισβήτητες δομικές αλλαγές. Είναι όμως οι παράγοντες αυτοί νέοι μόνο με την έννοια ότι συνιστούν νέους τρόπους οργάνωσης του καπιταλιστικού συστήματος.

Αυτή η περίφημη παγκοσμιοποίηση περιστρέφεται γύρω από δύο οργανικά δεμένους μεταξύ τους άξονες. Ο πρώτος είναι η οικοδόμηση πολυεθνικών θεσμών πολιτικο-οικονομικού ελέγχου και εξουσίας (Ευρωπαϊκή Ένωση, ΝΑΤΟ, ΟΝΕ, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Παγκόσμια Τράπεζα, Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου και άλλοι). Ο δεύτερος είναι η επέκταση της δύναμης των πολυεθνικών εταιριών. Φυσικά οι δύο αυτοί παράγοντες δεν ξεφύτρωσαν από το πουθενά. Δεν υπάρχει καμιά παρθενογένεση, απλά είναι το αποτέλεσμα της δυναμικής του καπιταλιστικού συστήματος της αγοράς που εγκαθιδρύθηκε περίπου πριν από δύο αιώνες. Και το σύστημα αυτό ακολουθεί μια πορεία που προσδιορίζεται από την πολύ απλή βασική ανάγκη της εξάπλωσης. "Αν δεν επεκταθείς, θα βήσεις". Αυτό το ξέρουν όλοι: από τους μικρούς επιχειρηματίες ως τους πολυεθνικούς, από τα κρατίδια ως τις διεθνείς ενώσεις. Οι αλλαγές που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια δεν είναι τίποτε άλλο παρά έκφραση αυτής της βασικής ανάγκης.

Γιατί λοιπόν η παγκοσμιοποίηση είναι κάτι κακό; Πολύ απλά γιατί αντιπροσωπεύει την προσπάθεια επέκτασης και εντατικοποίησης του ελέγχου που οι καπιταλιστικές σχέσεις ασκούν πάνω στην ανθρωπότητα. Δεν είμαστε βέβαια ειδικοί αναλυτές όπως οι κονδυλοφόροι του ημερήσιου και εβδομαδιαίου τύπου. Είμαστε όμως όλοι μας ειδικοί στην εξουσία των καπιταλιστικών σχέσεων της αγοράς και του χρήματος, πολύ απλά γιατί όλοι μας τη βιώνουμε στο πετσί μας.

Όλοι μας ξέρουμε καλά ότι όταν δουλεύουμε βρισκόμαστε υπό καθεστώς καταναγκασμού. Είμαστε εκτελεστικά όργανα εντολών άνωθεν επιβεβλημένων, δεν έχουμε κανένα έλεγχο στο τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε και οι αμοιβές μας είναι πάντα κατώτερες σε σχέση με αυτό που προσφέρουμε. Λειτουργούμε ως μηχανήματα, ως εργαλεία, ως αντικείμενα και αντιμετωπίζομαστε ως τέτοια. Πουλάμε τον εαυτό μας ως μισθωτή εργατική δύναμη συχνά κάτω από απαράδεκτες συνθήκες και ούτε τα "δικαιώματα" ασφάλειας και σύνταξης δεν μας ανήκουν πλέον.

Πουλάμε τον εαυτό μας για να αγοράσουμε

MOBILIZE for GLOBAL JUSTICE!

**MORE WORLD, LESS BANK!
APR. 16-17, WASHINGTON DC**

SHUT DOWN the IMF and WORLD BANK!
IMF, 700 19TH ST. N.W. • WORLD BANK, 1818 "H" ST. N.W.
<http://www.a16.org> info@a16.org

παρά να είναι παγκόσμια. Η μεγαλύτερη και καλύτερα οργανωμένη γιορτή δρόμου πραγματοποιείται στο Λονδίνο όπου 10.000 διαδηλωτές από 19 χώρες καταλαμβάνουν την χρηματοοικονομική καρδιά της πόλης. Λίγους μήνες μετά στο Seattle των Η.Π.Α. γίνεται η σύνοδος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και δεκάδες ριζοσπαστικές ομάδες και συνδικάτα, ε-

αγαθά για την επιβίωση μας, τα οποία συχνά είναι άχρηστα, αλλά μας έχουν αναγκάσει να τα χρειαζόμαστε με εξυπνες διαφημιστικές κινήσεις. Αναζητούμε μια δήθεν “ευημερία” που πλασάρεται σαν ένα μέγεθος μετρήσιμο και εξαρτάται από την κατοχή αντικειμένων, όντας και η ίδια αντικείμενο. Και αυτή η κυριαρχία των αριθμών και της οικονομίας συνεχώς επεκτείνεται. Τα σχολεία είναι πλέον οι χώροι της διαίρεσης των εργατικών δυναμικού και της εμπέδωσης του αξιόπλου από τις οποίες πρέπει να διακατέχεται: ατομικισμός, ανταγωνισμός με τον διπλανό, φιλοτομαρισμός και υπακοή. Ο “ελεύθερος” χρόνος και ο “δημόσιος” χώρος δεν μας ανήκουν. Ανήκουν στο εμπόρευμα. Ανθρώπινες ανάγκες και σχέσεις, ο περίπατος, η επικοινωνία, η συναναστροφή, ο έρωτας αποκτούν αντίτιμο, κοστίζουν και πουλιούνται, καταναλώνονται σε μαγαζιά ψυχαγωγίας που κατέχουν δρόμους και πλατείες. Το περιβάλλον υποτάσσεται στις ανάγκες της οικονομίας και καταστρέφεται με αποτέλεσμα να απειλείται η ίδια η ζωή στον πλανήτη.

Το πρόβλημα λοιπόν είναι οι σχέσεις ιεραρχίας και εκμετάλλευσης, η περιβαλλοντική κρίση, τα αλλοτριωτικά μοντέλα ζωής, η υποταγή όλο και περισσότερων πλευρών της ανθρωπίνης ύπαρξης και δράσης στις λογικές του εμπορεύματος και της αγοράς, η κλιμακούμενη αποξένωση των ανθρώπων από οποιονδήποτε έλεγχο πάνω στο τι κάνουν και στο πώς ζουν. Αν η παγκοσμιοποίηση προβάλλεται ως εχθρός είναι γιατί επιτείνει αυτά τα προβλήματα, χωρίς φυσικά να συνοδεύεται από ουδεμία αύξηση των «ελευθεριών» και των δικαιωμάτων. Η μόνη ε-

γική της αγοραιοποίησης υπήρχε και τότε όπως υπάρχει και τώρα.

Πολλοί “ειδικοί” μιλούν από αυτή την σκοπιά κατά της παγκοσμιοποίησης στο τύπο και την τηλεόραση. Εθνικιστές τύπου Παπαθεμελή και παλαιολιθικοί αριστεροί κατηγορούν την Αμερική ως κέντρο παγκόσμιας συνωμοσίας και προτάσσουν την υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας απέναντι στις επιταγές υπερεθνικών οργανισμών όπως η ευρωπαϊκή ένωση. Άλλοι σοσιαλδημοκράτες ψευτο-μεταρρυθμιστές και οικολόγοι ζητούν την επιβολή ελέγχων στις δραστηριότητες του κεφαλαίου και

των δυνάμεων της αγοράς υπέρ της εργασίας και του περιβάλλοντος. Οι πρώτοι φαίνεται να ξεχνούν ότι είναι τα ίδια τα εθνικά κράτη που δημιουργούν υπερεθνικούς οργανισμούς και αναλαμβάνουν την εφαρμογή του θεσμικού τους πλαισίου και την καταστολή των αντιδράσεων. Τα εθνικά κράτη δεν εξασθενούν, αντίθετα ισχυροποιούνται κυρίως ως προς τους μηχανισμούς πειθάρχησης και επιτήρησης. Οι διακρατικές οικονομικές συμφωνίες πάνε πακέτο με τις διακρατικές συνεργασίες για την παρακολούθηση των πολιτών (συνθήκη Σέγκεν, σύστημα Έσελον, κλπ), την επέκταση των διεθνών κατασταλτικών και στρατιωτικών μηχανισμών (ΝΑΤΟ, Ευρωαστυνομία) και την συνεχή τρομοκράτηση των μεταναστών. Έτσι και αλλιώς δεν ελέγχουμε τα ψευδοδημοκρατικά εθνικά κράτη περισσότερο από ό,τι ελέγχουμε τους υπερεθνικούς οργανισμούς. Όσο για τις αερολογίες που βλέπουν αμερικάνικο δάκτυλο πίσω από όλα, αρκεί να επισημανθεί ότι το κεφάλαιο είναι διεθνές και το ελληνικό ενσωματώνεται στο διεθνές καπιταλιστικό πλαίσιο. Αυτή άλλωστε την εξέλιξη επικυρώνει η είσοδος της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Από την άλλη πλευρά το να ζητάς επιβολή ελέγχων και περιορισμών είναι σαν να ζητάς από το σύστημα να ανακόψει το ίδιο τη μόνη πο-

ρεία που μπορεί να ακολουθήσει: αυτή της συνεχούς επέκτασης. Το δίλημμα μεταξύ μιας προστατευτικής ελεγχόμενης από το κράτος οικονομίας και μιας “ελεύθερης” παγκοσμιοποιημένης είναι ψεύτικο, όχι μόνο γιατί η λογική και οι βασικές αρχές τους είναι ίδιες αλλά και γιατί η πρώτη οδηγεί στη δεύτερη. Το εμπόριο, μικρό ή μεγάλο, είναι εμπόριο και δεν είναι ποτέ δίκαιο. Οι επιχειρήσεις, μικρές ή μεγάλες, είναι επιχειρήσεις και λειτουργούν με τους κανόνες της αγοράς. Τα κράτη, εθνικά ή υπερεθνικά, είναι κράτη και αποτελούν μηχανισμούς καταπίεσης και επιτήρησης. Και οι τρεις αυτοί παράγοντες -βασικά συστατικά στοιχεία του συστήματος- αντιμετωπίζουν την ανθρωπότητα και τον πλανήτη ως πηγές εκμετάλλευσης και απόσπασης πλούτου. Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. . . .

Οι εξελίξεις που συνδέονται με την παγκοσμιοποίηση αποτελούν μια στρατηγική η οποία αποπειράται να ενσωματώσει πλήρως όσο γίνεται μεγαλύτερους πληθυσμούς και περιοχές στο σύστημα της αγοράς. Για όσους είναι ήδη ενσωματωμένοι η νέα αυτή στρατηγική μυθο-

ποιεί την αγορά και την οικονομία σε τέτοιο βαθμό ώστε να παρουσιάζονται ως αυτόνομες δυνάμεις στις οποίες πρέπει να υποτασώμαστε. Αυτή όμως η αυτονομία είναι φαινομενική, υπάρχει υπό όρους, υπάρχει μόνο όσο οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τη δική τους αυτονομία και τη δική τους ελευθερία να δημιουργούν οι ίδιοι τις συνθήκες της ζωής τους.

Για όσο καιρό οι άνθρωποι θα αποδέχονται ως δεδομένες και αδιαμφισβήτητες τις αγοραίες καπιταλιστικές κοινωνικές σχέσεις η παγκοσμιοποιημένη λαίλαπα θα εξακολουθεί να προελαύνει ανενόχλητη διαβρώνοντας όλο και περισσότερο το φυσικό περιβάλλον και τις ανθρώπινες συνειδήσεις, συμπεριφορές και δράσεις. Εξέλιξη αναπόφευκτη μόνο αν παραμείνουμε απαθείς και υποταγμένοι. Η λύση βρίσκεται μπροστά μας απλή και όμορφη μέσα στην καθαρότητα της: η κατάργηση του καπιταλισμού και των αγοραίων-εμπορευματικών σχέσεων, η κατάργηση του συνόλου των ιεραρχικών και εκμεταλλευτικών θεσμών και οργάνων, εθνικών και υπερεθνικών!

Γραφικές μεγαλοστομίες θα πουν πολλοί. Δεν υπάρχει όμως σήμερα καμία πρόταση πιο ρεαλιστική από αυτήν. Καθώς όλο και περισσότερο άνθρωποι φαίνεται να συνειδητοποιούν την αναγκαιότητα της ανατροπής, δημιουργείται ένα νέο διεθνές κίνημα που τολμά να δηλώσει “θα κάνουμε την επανάσταση ακαταμάχητη”. Η πορεία θα είναι επίπονη, όμως τα πεδία της δράσης είναι μπροστά στα μάτια μας, στις γειτονιές και τις συνοικίες, στους δρόμους και τις πλατείες, στους χώρους εκπαίδευσης και δουλειάς. Οι άνθρωποι ξέρουν που βρίσκεται το πρόβλημα, ξέρουν ποιός είναι ο εχθρός. **Ο γέρο-τυφλοπόντικας βγαίνει ξανά στην επιφάνεια....**

Σικάγο 1η Μαΐου 2000

λευθερία που δίνει είναι στο κεφάλαιο να διακινείται. Δεν έχει όμως αρνητικές επιπτώσεις γιατί τάχα υπονομεύει ένα εξιδανικευμένο παρελθόν όπου ο καπιταλισμός ήταν καλός και τοπικός και το κράτος παρέμβαινε για να μας προστατέψει απέναντι στις αγορές. Ένα τέτοιο παρελθόν δεν υπήρξε ποτέ αλλά η κυρίαρχη λο-

Η Αθήνα γνώρισε το προηγούμενο διάστημα δύο μαζικές ποδηλατοδρομίες διαφορετικές από όσες είχαμε συνηθίσει, των δήμων και των αθλητικών συλλόγων. Την

ΔΩΣΤΕ

πρωτοβουλία για την διοργάνωση αυτών είχε η «Φυλή του ποδηλάτου», μια συλλογικότητα που διοργανώνει εκδρομές με το ποδήλατο και γενικότερα προωθεί τη χρήση του μέσα στην πόλη (και γενικά στη ζωή μας).

Η πρώτη έγινε Κυριακή απόγευμα, στις 23 Απριλίου. Έπειτα από την παρακολούθηση ενός θεάτρου δρόμου, 100 περίπου ποδηλάτες, σαν παραφωνία στην Κυριακάτικη ηρεμία, ξεκίνησαν από την Πλάκα και διασχίζοντας για περίπου 40 λεπτά τις οδούς γ' Σεπτεμβρίου, Πατησίων κατέληξαν στα Πατήσια. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής ζωγραφιζόταν το σχήμα του ποδηλάτου στο δρόμο, προκαλώντας την έκπληξη των εκατοντάδων εγκλωβισμένων οδηγών από την άλλη λωρίδα της Πατησίων. Φυσικά το μποτιλιάρισμα δεν είχε προέλθει από την ποδηλατοδρομία, όποιος γνωρίζει την περιοχή θα ξέρει ότι η Πατησίων είναι πήχτρα τις περισσότερες ώρες τις ημέρας. Ίσως πολλοί οδηγοί να είδαν συμπαθητικά αυτή την ενέργεια και να σκέφτηκαν πόσο άνετα θα κυκλοφορούσαν κι αυτοί με ένα ποδήλατο, υπήρξαν όμως και λίγοι που, θεωρώντας ότι ο δρόμος ανήκει αποκλειστικά στο αυτοκίνητο και μόνο αυτοί έχουν το δικαίωμα να τον μποτιλιάρουν, κόρναραν συνεχώς.

Την δεύτερη φορά, στις 9 Ιουνίου η αφετηρία ήταν στην πλατεία Κλαυθμώνος. 300 περίπου ποδηλάτες και 100 πεζοί, με σφυρίχτρες και ταμπούρα να δίνουν ρυθμό, παρέλυσαν την κυκλοφορία στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και έπειτα από δύο ώρες κατέληξαν στην πλατεία Κοντζιά. Αυτή τη φορά, τόσο λόγω της χρονικής στιγμής (Παρασκευή βράδυ που όλοι παίρνουν τα αυτοκίνητά τους για να μετακινηθούν μαζικά σε τόπους κατανάλωσης) όσο και των νευραλγικών δρόμων που οικειοποιήθηκαν οι ποδηλάτες, η εντύπωση που προκάλεσε το κινούμενο καρναβάλι ήταν πολύ μεγαλύτερη. Εκτός από την περιέργεια και την καχυποψία,

μάλλον συμπαθητικά είδαν οι περισσότεροι περαστικοί το ασυνήθιστο αυτό πλήθος. Πέρα από την ευχάριστη ανάμνηση και την άσκηση που προσέφεραν αυτές οι ποδηλασίες σε όσους συμμετείχαν, η σημασία τους έχει ένα βαθύτερο νόημα. Έστω και για λίγο επιχειρήθηκε η μαζική χρήση του δρόμου από ποδήλατα, ανταγωνιστικά προς το ρυπαρό αυτοκίνητο. Η οικειοποίηση των δρόμων σε μια πόλη που καθημερινά μολύνει και μολύνεται

ΧΩΡΟ!

από το κυκλοφοριακό έμφραγμα που προκαλεί η συνεχής χρήση του αυτοκινήτου, είναι μια πράξη υγιής και ευχόμαστε να συνεχιστεί. Δεν πρέπει να προκαλεί καμία ενοχή η οποιαδήποτε «παρεμπόδιση» της ομαλής

Το κύμα που έχει σαρώσει δεκάδες πόλεις σε όλο τον κόσμο των γιορτών δρόμου και των μαζικών ποδηλατοδρομιών, ίσως λίγο καθυστερημένα ήρθε και στην Ελλάδα. Μια φορά το μήνα, σε πολλές από αυτές οι δρόμοι κλείνονται από εκατοντάδες και άλλοτε χιλιάδες ποδηλάτες, συνήθως ως διαμαρτυρία ενάντια στη χρήση του αυτοκινήτου. Το Λονδίνο ήταν και η πρωτοπόρα πόλη, όχι μόνο γιατί είχε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα ατμοσφαιρικής μόλυνσης, αλλά και γιατί έχει μια μεγάλη παράδοση οικολογικής συνείδησης και αγώνων (κυρίως ενάντια στο μεγάλο σχέδιο κατασκευής νέων αυτοκινητοδρόμων τη δεκαετία του 90.) Περισσότερα σχετικά μπορεί να δει κανείς στο www.reclaimthestreets.net

κυκλοφορίας από τις ποδηλατοδρομίες. Πρώτον, γιατί ποτέ δεν υπάρχει ομαλή κυκλοφορία και δεύτερον γιατί στο κάτω κάτω ποιος αυτοκινητιστής έχει νοιώσει ποτέ τύψεις για τα προβλήματα που δημιουργεί όταν χρησιμοποιεί καθημερινά το αυτοκίνητο, με το χώρο που καταλαμβάνει και τους ηχητικούς και ατμοσφαιρικούς ρύπους που εκπέμπει; Ποιος έχει κατηγορηθεί από τους χιλιάδες οδηγούς που εμποδίζουν τα μαζικά μέσα μεταφοράς να κινηθούν γρήγορα; Η απελευθέρωση του δρόμου από το αυτοκίνητο με τη χρήση του ποδηλάτου, προτάσσει ένα υγιή

τρόπο μετακίνησης, χωρίς σπατάλη βενζίνης και παραγωγή καυσαερίων, με σωματική άσκηση και επικινδυνότητα. Κάλλιστα μπορεί να αποτελέσει ερέθισμα σε πολλούς οδηγούς αλλά και πεζούς να μετακινούνται κι αυτοί με ποδήλατο.

Δεν θα μπαίναμε στον πειρασμό να γράψουμε αυτό το άρθρο αν η συζήτηση περί μέσων μεταφοράς και κυκλοφορίας στις πόλεις δεν ήταν από τις πιο σημαντικές στα σαλόνια των αποφάσεων τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη. Έχοντας ως δεδομένο την πληθώρα των προβλημάτων που δημιουργεί το κυκλοφοριακό στις μεγάλες πόλεις και απαντώντας στο μεγάλο κίνημα ενάντια στο αυτοκίνητο που έχει δημιουργηθεί σε πολλές από αυτές, η Ευρωπαϊκή Ένωση

προσανατολίζεται στον περιορισμό της χρήσης του αυτοκινήτου και την ενίσχυση του ποδηλάτου. Ήδη, εδώ και χρόνια σε αρκετές ευρωπαϊκές πόλεις υπάρχουν ειδικοί δρόμοι για ποδηλάτες ενώ παράλληλα έχουν καθιερωθεί και ημέρες χωρίς αυτοκίνητο (μέρες που απαγορεύεται κάθε χρήση του στο κέντρο της πόλης). Στην Ελλάδα μόλις πρόσφατα εκπονήθηκαν μελέτες και σύντομα αναμένεται η κατασκευή των πρώτων ποδηλατοδρόμων στην Αθήνα, αρχής γενομένων από την Νέα Σμύρνη. Αυτά τα μέτρα, θα έλεγε κανείς ότι είναι σωστά. Δεν θα υπήρχε καμία διαφωνία, αν όντως αυτά ήταν μέρος μιας συνολικής πολιτικής ενάντια στο αυτοκίνητο. Θα ήταν αστείο όμως να περίμενε κανείς κάτι τέτοιο από αυτούς που δημιούργησαν και στηρίζουν την βιομηχανία του, τους διαχειριστές και τους κατόχους της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας.

Γιατί τελικά τι άλλο γίνεται από το να μετατίθεται το κυκλοφοριακό από το κέντρο στα προάστια; Η γιγάντωση των πόλεων με την επέκταση των προαστίων, ταυτόχρονα με την υποβάθμιση των μαζικών μέσων μεταφοράς, οδηγεί στην κατασκευή καινούργιων περιφερειακών αυτοκινητοδρόμων, ώστε να διευκολύνεται αποκλειστικά η κυκλοφορία του αυτοκινήτου. Το Λονδίνο και η Ρώμη, που έχουν αρχίσει να παίρνουν μέτρα περιορισμού του στο κέντρο, αποτελούν έξοχα παραδείγματα αυτής της σχιζοφρένειας, με τα προάστια τους πήχτρα στα αυτοκίνητα και την κίνηση. Με άλλα λόγια λοιπόν θα λέγαμε ότι η πολιτική αυτή είναι το λιγότερο παραπλανητική, και ουσιαστικά καθόλου δεν χτυπάει την χρήση του αυτοκινήτου. Όπως τονίζεται και σε άλλα σημεία αυτού του τεύχους,

είναι ουτοπία να προσπαθεί κανείς απλώς να αντιμετωπίσει τις συνέπειες ενός προβλήματος, αν δεν χτυπάει τη ρίζα του. Η αυτοκινητοβιομηχανία αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους τομείς της παραγωγής, της κατανάλωσης και γενικά της οικονομίας. Μέσα στις μεγαλύτερες πολυεθνικές αριστεύουν αυτές της κατασκευής αυτοκινήτων. Εργοστάσια παραγωγής, υλικά, βιομηχανία

ελαστικών, καύσιμα, συνεργεία, ανταλλακτικά, φόροι κρατών, ασφαλιστικές εταιρίες, έτσι για να αναφέρουμε μερικούς από τους κρίκους που συγκροτούν αυτή την καπιταλιστική αλυσίδα. Και κάθε τι από τα παραπάνω με τον τρόπο του τελικά κρατά δέσιμο και εξαρτημένο τον κάτοχο κάθε αυτοκινήτου, που αγόρασε το αυτοκίνητο δήθεν για να απελευθερωθεί...

Και για να είμαστε ξεκάθαροι: Δεν πρόκειται να υπάρξουν καθαρές πόλεις και ισορροπημένη σχέση του ανθρώπου με την φύση όσο θριαμβεύει η οικονομία της αγοράς, η άνιση κατανομή του πλούτου, οι εμπορευματικές σχέσεις στην ζωή των ανθρώπων και η λήψη των αποφάσεων από τις οικονομικοπολιτικές ελίτ. Αυτές οι σχέσεις είναι που δημιουργούν την ανάγκη του αυτοκινήτου, αυτές είναι που ληλατούν τους φυσικούς πόρους και το περιβάλλον για το κέρδος και αλλοτριώνουν την ανθρώπινη υπόσταση. Μόνο όταν οι ίδιοι οι άνθρωποι αρχίσουν να αποφασίζουν αυτοί για την ζωή τους και δεν μεταθέτουν τις ευθύνες σε «αντιπροσώπους», ξεφύγουν από την επιβίωση και την φρενήρη επιδίωξη του κέρδους και εναρμονίζουν τη ζωή τους με τη φύση κατανοώντας ότι αποτελούν ένα κομμάτι της, θα τεθούν τα θεμέλια για ανθρώπινες πόλεις, για ανθρώπινες κοινωνίες.

Ας μην γελιόμαστε λοιπόν από τα όποια μέτρα παίρνονται ενάντια στο αυτοκίνητο ή πρόκειται να παρθούν ενισχυτικά του ποδήλατου. Όχι ότι αυτά δεν είναι ευχάριστα και καλοδεχούμενα, αλλά όπως τονίστηκε παραπάνω δεν θίγουν στο παραμικρό την ουσία του προβλήματος. Πρόσφατα για παράδειγμα, και στην Αγία Παρασκευή έγινε μια εκδήλωση για το ποδήλατο. Παρόλα τα ωραία που ακούστηκαν και τα αναθέματα στο κυκλοφοριακό, δύσκολα θα προσπέραγε κανείς το γεγονός ότι

εκείνη την ώρα της εκδήλωσης, μερικές δεκάδες μέτρα πιο πάνω κοβόντουσαν δέντρα και δημιουργούνταν μια νέα λεωφόρος στον Υμηττό, ακριβώς για να διευκολυνθεί η χρήση του αυτοκινήτου. Πολύ περισσότερο προβληματισμό θα πρέπει να μας προκαλέσει η αποδοχή της **αναγκαιότητας** αυτού του έργου (ακόμη και αν γινόταν σήραγγα όπως πρότειναν) από την κίνηση που οργάνωσε την εκδήλωση. Εξίσου σχετικά με το θέμα της εκδήλωσης ήταν επίσης και τα συνεχή κορναρίσματα, που σε κάποια στιγμή ακούγονταν γύρω από την πλατεία. Σύνθηδες φαινόμενο στην Αγίου Ιωάννου. Το λεωφορείο δεν μπορούσε να στρίψει λόγω των σταθμευμένων κυριλέ αυτοκινήτων των καφετεριάκηδων, και ο οδηγός είχε φρικάρει.

Μήπως κοροϊδεύομαστε; Η Αγία Παρασκευή έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά αυτοκινήτων ανά οικογένεια, και όπως και στο Χαλάνδρι, οι βασικοί δρόμοι είναι συνεχώς μποτιλιαρισμένοι. Αντί να ζητάμε λοιπόν τον περιορισμό της χρήσης του αυτοκινήτου συμφωνούμε με σχέδια για νέους αυτοκινητόδρομους;

Επανερχόμενοι και στις ποδηλατοδρομίες, αν κάπου θα θέλαμε να εστιάσουμε την όποια κριτική μας στους συμμετέχοντες, θα ήταν στην έλλειψη ακριβώς της παραπάνω προβληματικής. Δύο μέρες, για παράδειγμα πριν από την ποδηλατοδρομία της 9ης Ιούνη, η «Πρωτοβουλία Πολιτών ενάντια στην Ολυμπιάδα» είχε καλέσει πορεία στα προπύλαια. Δυστυχώς, σε αυτό το κάλεσμα δεν ανταποκρίθηκαν παρά ελάχιστοι από αυτούς που συμμετείχαν στις ποδηλατοδρομίες. Ίσως γιατί δεν έχουν καταλάβει ότι το αίτημα για περισσότερο χώρο στο ποδήλατο είναι ταυτόσημο με το αίτημα για περισσότερο ελεύθερο χώρο στην

πόλη, με το αίτημα για να μην «φιλοξενήσει» η Αθήνα έναν θεσμό που θα την καταστρέψει και θα την μολύνει ακόμη περισσότερο, με δρόμους, κτίρια, ρύπους και αυτοκίνητα. Η κατανόηση αυτών των σχέσεων μπορεί να βοηθήσει μια καμπάνια, όπως αυτή για το ποδήλατο, ώστε και να αποτελέσει υπολογίσιμο μέσο πίεσης για να υπάρχουν κάποια πρακτικά αποτελέσματα, αλλά και να μην μεταθέσει αυτά τα ζητήματα στο επίπεδο του αλτέρνατιβ λαϊφσταϊλ και της αντικουλτούρας. Όπως

τονίστηκε και προηγουμένως, μια φιλοποδηλατική πολιτική στην Αθήνα μπορεί να γίνει το καλλίτερο προσώπειο για τα μεγάλα εγκλήματα που γίνονται ενάντια στη φύση. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που η εκσυγχρονιστική κυβέρνηση τοποθέτησε έναν καθ' όλα «οικολόγο» στο υπουργείο περιβάλλοντος, να διαχειριστεί εύστοχα τα περιβαλλοντοκτόνα νομοσχεδία της. Κάθε προσπάθεια λοιπόν για ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης, για να μην καταλήγει άλλοθι στα χέρια των πολιτικών και των τεχνοκρατών, είναι αναγκαίο να συνδέεται με μια συνολικότερη αμφισβήτηση των υπαρχόντων δομών και τον αγώνα για την οικονομική, πολιτική και κοινωνική απελευθέρωση του

Όπως μάθαμε πρόσφατα το σωματείο εργαζομένων ΟΑΣΑ αποφάσισε οι οδηγοί να παρατάνε τα λεωφορεία και να φεύγουν όταν εμποδίζονται από σταθμευμένα αυτοκίνητα. Δε μπορούμε να πούμε, πρωτοποριακή απόφαση, αλλά μήπως θα έπρεπε να παλέψουν μαζί με άλλους ανθρώπους κι αυτοί ενάντια στη χρήση του αυτοκινήτου και να κοιτάξουν λίγο μακρύτερα από τα οικονομικά και μόνο αιτήματα;

ανθρώπου από τις εκμεταλλευτικές και ιεραρχικές σχέσεις. Η συνείδηση των διαφόρων κοινωνικών ομάδων και ανθρώπων που πλήττονται από την αυξανόμενη κοινωνική και οικονομική κρίση, πάνω στην κοινή διαπίστωση ότι βασική αιτία αυτής της κρίσης είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, αποτελεί την καλλίτερη αφετηρία για τον νέο αιώνα.

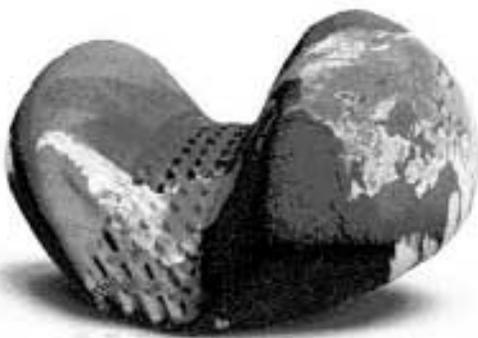
Γιατί τελικά, η εναλλακτική πρόταση απέναντι στον πολιτισμό της μόλυνσης δεν μπορεί να είναι υπόθεση **τρόπου ζωής**. Είναι πλέον **ζήτημα ζωής**.

Οι οικονομικές και αγοραίες σχέσεις έχουν επεκταθεί και επιβληθεί σ' όλο το εύρος της καθημερινότητας. Μιας καθημερινότητας που έχει ποτιστεί από την παράνοια της καπιταλιστικής φρενίτιδας για να εξυπηρετήσει μονάχα το κέρδος και την εμπορευματοποίηση των πάντων. Η σημερινή κατάσταση φαντάζει τραγική όταν συνειδητοποιούμε πόσο απαρασάλευτα λειτουργεί αυτό το οικονομικό σύστημα, στο επίπεδο της καθημερινότητας, όταν δίπλα στους ναούς του τέλειου σώματος (γυμναστήρια, σχολές πολεμικών τεχνών κ.τ.λ.) συνυπάρχουν με απόλυτη "αρμονία" τα fast food, τα κυριλέ παγωτατζίδικα και γενικότερα όλη η φιλοσοφία του junk και του φανταχτερού. Ενδεικτική είναι η χωροταξία του εμπορικού κέντρου στα προάστια όπου συνήθως την κεντρική, μόλις αναπλασμένη, πλατεία περικλείουν μοιόμορφα ισοτιπούτα αδυνατίσματος,

γυμναστήρια, fast food, καταστήματα ένδυσης και καφετέριες με μεγάλες και φανταχτερές ταμπέλες. Όλα αυτά καθιστούν τον άνθρωπο προϊόν που πρέπει να περάσει από διάφορα στάδια "πακεταρίσματος" που κατακερματίζουν τη ζωή του. Πρώτα υποβάλλεται στα επιβεβλημένα πρότυπα ζωής, αργότερα ακολουθεί τις δραστηριότητες που θα οδηγήσουν στην πραγμάτωσή τους (γυμναστήριο, ισοτιπούτα αδυνατίσματος, καταστήματα φυτικών καλλυντικών και συμπληρώματα διατροφής κ.τ.λ.), ύστερα θα καταναλώσεις γρήγορο φαγητό θέλεις δεν θέλεις -γιατί δεν σε παίρνει η ώρα- και τέλος θα βγεις να πλασάρεις τον εαυτό σου στις κυριλέ καφετέριες για να τονωθεί ο κατακερματισμένος ψυχικός σου κόσμος. Έτσι το οικονομικό σύστημα καταφέρνει να ανακυκλώσει το κέρδος του. Το χειρότερο είναι όταν καταφέρνει να φιλτράρει την πραγματική ανάγκη και επιθυμία του ανθρώπου για μια πιο

αρμονική σχέση με τη φύση. Είναι πολύ trendy να κάνεις επικίνδυνα αθλήματα στην φύση αφού κάνεις γιόγκα και τα βρεις με τον εαυτό σου και για όποιον θέλει να κάνει κάτι πιο ήρεμο ο αγροτουρισμός είναι ότι καλύτερο για να γνωρίσεις τη φύση σε όλο της το μεγαλείο. Όλα αυτά βέβαια προϋποθέτουν πλούσιο μισθό και κατάλληλη παιδεία από τα μεγαλύτερα περιοδικά life style. Βέβαια για να βρεις το κίνητρο να κάνεις όλα αυτά πρέπει πρώτα να γυρίσεις στην αρχή του κύκλου ο οποίος εντελώς ελεγχόμενα και πακεταρισμένα από τον ίδιο "χορηγό" σε ωθεί σε μια μεταλλαγμένη "φυσιολατρία" και "υγιεινή" ζωή, σε ένα δηλαδή καλά φιλοσοφημένο life style. Η αρχή του κύκλου που στο τέλος της διαδρομής οδηγεί πάλι σε αυτήν, κάτι σαν φαύλος κύκλος, είναι όλα τα καλλιεργημένα πρότυπα που δημιουργούν πλαστές ανάγκες και επιθυμίες, τα συγκοινωνούντα δοχεία του καπιταλιστικού συστήματος για να ρέει άφθονο το χρήμα στις πολυεθνικές.

ΑΥΤΟ-

What was that bump?

Λόγους για να αγοράσει κανείς αυτοκίνητο μπορεί να βρει χιλιάδες. Έχοντάς το κατάλληλα θεοποιήσει η οικογένεια, το σχολείο, όλη η κοινωνία, έρχεται να

ικανοποιήσει βασικά την ανάγκη για τις καθημερινές μετακινήσεις και έπειτα για την διαφυγή από την πόλη. Φετίχ του φετίχ, το "γρήγορο" αυτοκίνητο αποτελεί ένα ισόβιο όνειρο για τους περισσότερους νεοέλληνες. Με μεγάλη ταχύτητα όλοι επιδιώκουν να αποδράσουν (σε κάθε ευκαιρία, τριήμερα, κλπ) από την πόλη που τους πνίγει. Γιατί τους πνίγει όμως; Γιατί ακριβώς αυτή, όπως όλες οι πόλεις, δεν φτιάχτηκε με τις πραγματικές ανθρώπινες επιθυμίες διαβίωσης αλλά δομήθηκε με βάση το κέρδος και την ανάγκη, σε μια καπιταλιστική κοινωνία. Είναι αποπνικτική γιατί την έπνιξε το αυτοκίνητο και κατά συνέπεια το καυσαέριο. Όλοι θέλουν τελικά να αποδράσουν από μια πόλη που καθημερινά μολύνουν. Φαύλος κύκλος.

Για όσους δεν έχουν την πολυτέλεια της διαφυγής, υπάρχουν τα κλιματιστικά. Πέρα από μόδα, υπόσχονται να φτιάξουν ένα ευχάριστο τεχνητό κλίμα -το οποίο βέβαια καμία σχέση δεν έχει με το φυσικό- και κατά συνέπεια προκαλεί πολλά προβλήματα στον ανθρώπινο οργανισμό.

Δεν ήταν πάντα έτσι. Η διαταραχή του φυσιολογικού κλίματος αρχίζει όταν ο πληθυσμός συγκεντρώνεται σε τεράστιες ταυμέντινες πόλεις κλουβιά που περιτριγυρίζονται από ουρές αυτοκινήτων. Τόσο η πολεοδομία όσο και τα υλικά που είναι κατασκευασμένες οι σύγχρονες πόλεις προκαλούν την ασφυξία από τον ελλιπή αερισμό και την συγκέντρωση θερμότητας, σε συνδυασμό με την εξαφάνιση των ελεύθερων χώρων πρασίνου. Παράλληλα έρχεται να επιβαρύνει την κατάσταση η συνεχής αύξηση του κλίματος στη γη. Δεν έρχεται όμως ουρανοκατέβητη

ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΟΣ

και αυτή. Η κύρια αιτία της αύξησης της θερμοκρασίας είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου και η ενεργειακή μόλυνση. Τα κλιματιστικά, για όσους δεν το γνωρίζουν, είναι από τις πιο ενεργοβόρες μηχανές, και φυσικά αυτό που παράγουν δεν είναι ψύχος, αλλά

θερμότητα. Η ενέργεια που καταναλώνουν πρέπει από κάπου να παραχθεί, άρα περισσότερη καύση γαιάνθρακα και πετρελαίου για την παραγωγή της ενέργειας... *Επιβαρύνουμε λοιπόν τον πλανήτη για να φτιάξουμε τεχνητή ψύξη και να αντιμετωπίσουμε τις αυξημένες θερμοκρασίες που έχει προκαλέσει η θερμοκήμια μόλυνση του πλανήτη από τη αυξημένη κατανάλωση ενέργειας και από συσκευές που χρησιμοποιούνται για τεχνητό κλιματισμό, καθώς έχει αυξηθεί η θερμοκρασία στον πλανήτη, λόγω της χρήσης συσκευών που χρειάζονται ενέργεια για να λειτουργήσουν, και η οποία χρειάζεται πετρέλαιο και άνθρακα για να παραχθεί, με τη σειρά της όμως αυτή δημιουργεί το φαινόμενο του θερμοκηπίου, οπότε ανεβαίνει η θερμοκρασία στον πλανήτη...*

Πως θα ξεφύγουμε από αυτήν την παράνοια; Αν δεν γίνει κατανοητή η πλάνη που έχουν πέσει εκατομμύρια άνθρωποι πάνω στην γη με το να προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της ζωής τους με τους τρόπους που τα προκάλεσαν αυτά τα προβλήματα. Αν καταλάβουμε ότι η το πρόβλημα, άρα και η λύση του είναι συστημικά, έχουν την αφετηρία τους στις εκμεταλλευτικές σχέσεις που επικρατούν πάνω στις ζωές μας. Αν αρχίσουμε να επιδιώκουμε τον αυτοκαθορισμό της ζωής μας, βάζοντας στην άρχη τους πολιτικούς, τους μεσάζοντες και τους τεχνοκράτες. Αν ξεφύγουμε από τη μοιρολατρία και την απογοήτευση που κληρονομήσαν οι ήττες των αγώνων του προηγούμενου αιώνα -μελετώντας φυσικά την εμπειρία τους-, και πιστέψουμε ότι πραγματικά μπορεί να υπάρξει ένα διαφορετικό μέλλον.

Δευτέρα 15 Ιουνίου 2010 ώρα 8.00 το πρωί

“οι δρόμοι είναι ακίνητοι. Μια μεταλλική μάζα από σίδερο βγάζει καυσαέριο (είναι όμως χωρίς μόλυβδο). Η πρόσβαση στο κέντρο της Αθήνας από τους κεντρικούς δρόμους έχει αποκλειστεί. Η μεσογείων, η Κηφισίας, η Συγγρού, η Βουλιαγμένης είναι πηχάτρα. Στα ανατολικά η περιφερειακή λεωφόρος Υμηττού και οι κόμβοι της αττικής οδού είναι επίσης κόλαση. Χιλιάδες οδηγοί από τα προάστια βλαστημούν μέσα στο αυτοκίνητο εγκλωβισμένοι.

Ευτυχώς όμως ήταν αυτή η αναγγελία της κυβέρνησης για τα νέα έργα που πρόκειται να ξεκινήσουν που τους έδωσε μια ανάσα, μια ελπίδα ότι σε λίγο καιρό τα πράγματα θα καλυτερεύουν. Σύμφωνα με τις μελέτες που έκαναν οι συγκοινωνιολόγοι, οι νέες οδικές χαράξεις, η δεύτερη περιφερειακή λεωφόρος στον Υμηττό από την πίσω πλευρά του βουνού καθώς και η νέα περιφερειακή λεωφόρος στην Πεντέλη, θα ανακουφίσουν την Αθήνα. Ήταν επιτέλους μια γενναία απόφαση για τους 5000000 κατοίκους των προαστίων της που θα τους ανακουφίσει από το καθημερινό μποτιλιάρισμα. Εξάλλου η παράδοση της νέας λεωφόρου Μαραθώνος με 4 λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση θα τερμάτιζε την ταλαιπωρία για τους χιλιάδες αθηναίους που συνωστίζονται τις Κυριακές στην ήδη υπάρχοντα δρόμους προς τις παραλίες, την μόνη μέρα που τους μένει να ξεφύγουν από το καθημερινό άγχος και την μόλυνση...”

Το παραπάνω σενάριο είναι φυσικά «φανταστικό». Προσπαθεί να ανιχνεύσει τις λύσεις που θα δίνονταν από τους αρμόδιους σε δέκα χρόνια από τώρα, για το έντονο κυκλοφοριακό πρόβλημα στην περιφέρεια της Αθήνας. Δεν ξέρουμε αν θα βγει αληθινό, τουλάχιστον με αυτή τη μορφή. Δεν έχει σημασία. Το ίδιο σενάριο ακολουθείται εδώ και χρόνια σε όλες τις μεγάλες πόλεις, το ίδιο ακολουθούν και όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις.

Η αυταπάτη της επέκτασης, ο εγκλωβισμός της διεξόδου

Τα χρονοδιαγράμματα ακολουθούνται αρκετά καλά, και όπως έχει δεσμευτεί το ελληνικό κράτος το αεροδρόμιο Σπάτων και οι δρόμοι που το τροφοδοτούν θα είναι έτοιμα πριν από το «μεγάλο γεγονός» της ολυμπιάδας 2004. Για τα υπάρχοντα αυτοκίνητα και τα 30% περισσότερα τα οποία προστίθενται κάθε χρόνο στην Ελλάδα, είναι καινούργιο έδαφος για μεγάλες ταχύτητες και συναρπαστικά ταξίδια. Μάλλον χλωμό το βλέπουμε. Οι νέοι αυτοκινητόδρομοι, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να λύσουν κανένα κυκλοφοριακό. Απλά θα γεμίσουν κι αυτοί με αυτοκίνητα και μποτιλιαρισμένους οδηγούς. Τα ελικόπτερα του Σκάκι θα έχουν στο ρεπερτόριό τους και όλους τους καινούργιους δρόμους που φτιάχνονται στην αττική.

Όλους; Όχι όλους

Πριν λίγους μήνες κάτι πολύ σημαντικό ομολογήθηκε από Τεχνοκρατικά χείλη. Η ελευθέρα Πεντέλης, ο δρόμος που θα συνδέει την μεσογείων με τον κόμβο της μεταμόρφωσης, δεν περιλαμβάνεται στην χρηματοδότηση του πακέτου στήριξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην ελληνική πραγματικότητα αυτό σημαίνει

ότι τα προσεχή τουλάχιστον έτη, ο δρόμος δεν παίζεται να κατασκευαστεί...

Από εκείνη τη στιγμή και μετά δύο τάσεις διαμορφώθηκαν. Εκείνοι που χάρηκαν από αυτή την εξέλιξη και δεν είναι άλλοι από όσους άμεσα θα πλήττονταν από την κατασκευή του νέου αυτοκινητοδρόμου, δηλαδή οι περισσότεροι κάτοικοι του Χαλανδρίου και της Αγίας Παρασκευής στα σύνορά τους, και από την άλλη οι κάτοικοι που ήδη βρίσκονται κοντά σε αυτοκινητοδρόμους ή αυτούς που κατασκευάζονται

Ο μόνος καλός αυτοκινητόδρομος...

και θα δεχθούν έτσι, λένε, περισσότερη επιβάρυνση. Η «αντίθεση» αυτή από μόνη της αναδεικνύει την τραγικότητα της κατάστασης και την λανθασμένη, αλλά και κοντόφθαλμη, αντίληψη των περισσότερων κατοίκων για την χάραξη των νέων αυτοκινητοδρόμων και γενικά για την ίδια την ζωή τους.

Για ποιον γίνονται τελικά οι δρόμοι;

Αν δεν διερευνηθεί αυτό το ερώτημα, οποιαδήποτε άλλη τακτική θα οδηγήσει ακριβώς σε πόλεμο χαρακωμάτων και μικροσυμφερόντων, όπου όλοι είναι φυσικά συγκαταβατικοί στην κατασκευή τους, αλλά κανείς δεν θα ήθελε να περνάει από την αυλή του.

Όπως προαναφέρθηκε η πραγματικότητα δείχνει ότι το μόνο αποτέλεσμα που έχει η κατασκευή ενός αυτοκινητόδρομου είναι να ενθαρρύνει περισσότερο τη χρήση του αυτοκινήτου. Κατά συνέπεια αντί να λύνει το κυκλοφοριακό πρόβλημα, το επεκτείνει καθώς σύντομα κανείς από ουρές αυτοκινήτων. Η πρωμοδότηση και ενίσχυση της καπιταλιστικής βιομηχανίας του αυτοκινήτου και των μεταφορών με οχήματα, αποτελούν τον πραγματικό λόγο για τον οποίο, οι πολυεθνικές και εγχώριες οικονομικές ελίτ πιέζουν συνεχώς για τη δημιουργία νέων αυτοκινητοδρόμων. Αν αντιτείνει κανείς ότι η κατασκευή αυτών επιβάλλεται λόγω της αύξησης των μετακινήσεων και του πληθυσμού των πόλεων, τότε θα ήταν καλό να σκεφτεί, γιατί παράλληλα με την πολιτική αυτή, συρρικνώνεται ο σιδηρόδρομος. Γιατί δεν επιλέχθηκε για την Αττική η λύση του επιφανειακού τραμ και η επαναλειτούργη της παλαιάς σιδ. γραμμής στα μεσόγεια (Αθήνα-Λαύριο), αλλά επιλέχθηκε το υπόγειο μετρό. Γιατί πολύ απλά το υπόγειο μετρό δεν βλάπτει καθόλου το οδικό δίκτυο, αντίθετα ο σιδηρόδρομος είναι ευθέως ανταγωνιστικός με το αυτοκίνητο, αποτελεί ένα μαζικό μέσο μεταφοράς άνετο, φιλικό προς το περιβάλλον, και οικονομικότερο. Γιατί τελικά τα κέρδη που αποκομίζουν οι πολυεθνικές από το αυτοκίνητο είναι πολύ περισσότερα. Αντίθετα ο σιδηρόδρομος δεν προϋποθέτει την εξάρτηση χιλιάδων ανθρώπων από την βιομηχανία του αυτοκινήτου. Έτσι εξηγείται και η ταυτόχρονη συρρίκνωση του σιδηροδρομικού δικτύου και στην υπόλοιπη Ελλάδα, παράλληλα με την κατασκευή των νέων εθνικών οδών (π.χ. Εγνατία). Ταυτόχρονα με την ενίσχυση της σχετικής με το αυτοκίνητο βιομηχανίας, η επέκταση του οδικού δικτύου εξυπηρετεί και για έναν πιο άμεσο λόγο την οικονομία της αγοράς, με το να αυξάνει την μεταφορική ικανότητα των ήδη υπαρχόντων δρόμων και να διευκολύνει έτσι το

εμπόριο. Δεδομένου του ρόλου που φιλοδοξεί να αποκτήσει η Ελλάδα και ειδικά η Αθήνα, ως ένα ισχυρό οικονομικό και εμπορικό κέντρο στην Ανατολική μεσόγειο, η ανάγκη αυτή καθίσταται επιτακτικότερη και επιβάλλει τεράστιους οδικούς άξονες – σταυροδρόμια του διεθνούς εμπορίου μεταξύ Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής. Τίποτα το καλό δεν διακρίνουμε εμείς σε αυτή την προοπτική. Οι μόνοι που ωφελούνται είναι και οι ίδιοι οι επιχειρηματίες, το ελληνικό και υπερεθνικό κεφάλαιο.

Εκτός όμως της πρωμοδότησης του αυτοκινήτου, κάτι ακόμη επιπλέον εξυπηρετούσε η κατασκευή της Ελευθέρας Πεντέλης. Όπως ομολογούν και οι ίδιοι οι διαχειριστές της εταιρίας, η λεωφόρος αυτή, θα βόλευε άριστα την επέκταση του μετρό από το Νομισματοκοπείο μέχρι τον κόμβο της Μεταμόρφωσης, με τη δημιουργία στο μέσον της λεωφόρου των γραμμών του, μειώνοντας έτσι κατά πολύ το κόστος ανά χιλιόμετρο σε σύγκριση με το βασικό έργο. Ο σχεδιασμός της Ελευθέρας Πεντέλης, με άλλα λόγια, έγινε εν μέρει για να εξυπηρετηθούν τα οικονομικά συμφέροντα των κολοσσών της Αττικό Μετρό, και με πλήρη αδιαφορία για τις συνέπειες που θα είχε μια τέτοια λεωφόρος στην περιοχή. Η διχοτόμηση ουσιαστικά των συνοικιών από όπου θα περσίσει, αν τελικά γίνει, πάει πακέτο με την αλλαγή της χρήσης γης –από κατοικίες σε εμπορικά καταστήματα και

αυτός που δεν γίνεται ποτέ!

μεγαθήρια εταιριών- δημιουργώντας έτσι άλλο ένα παράδεισο για το κεφάλαιο. Οι λεωφόροι Συγγρού, Μεσογείων, Κηφισίας αποτελούν έξοχα παραδείγματα αυτού.

Καθώς όμως μελετάται η αλλαγή της χάραξης του μετρό, με την επέκταση να διέρχεται από την πλατεία Αγίας Παρασκευής και με υπόγεια σήραγγα μέσω Κοντοπεύκου να φθάνει στον Σταυρό, ίσως η κατασκευή της Ελ. Πεντέλης να καθίσταται πλέον άχρηστη για την υπερκορεσμένη από μεγάλους δρόμους περιοχή. Δεν γνωρίζουμε ποια χάραξη τελικά θα αποφασισθεί, γνωρίζουμε όμως ότι υπάρχει η δυνατότητα να ματαιωθεί η δημιουργία ενός επιπλέον δρόμου στην φρικτή πόλη που ζούμε. Καμιά αυταπάτη δεν πρέπει να υπάρχει ότι κάτι τέτοιο θα χειροτέρευε την κατάσταση στις υπόλοιπες λεωφόρους, το μόνο που θα ενθάρρυνε θα ήταν η κυκλοφορία ακόμη περισσότερων αυτοκινήτων.

Αντί λοιπόν να ανεχόμαστε κι άλλους δρόμους, καλό θα ήταν να αναθεωρήσουμε την σχέση μας με το αυτοκίνητο, και να παλέψουμε για την σωτηρία των εναπομεινάντων ελευθερών χώρων. Να αγωνιστούμε για τον περιορισμό της χρήσης του και για δημόσιες δωρεάν συγκοινωνίες φιλικές προς το περιβάλλον, όπως το τραμ. Να αντισταθούμε στα συμφέροντα των εργολάβων και των πολυεθνικών εταιριών που του καταστρέφουν και εμπορευματοποιούν κάθε σημείο της γης για να πλουτίσουν. Ο αγώνας αυτός, το ξανατονίζουμε, δεν μπορεί παρά να συνδέεται με τους υπόλοιπους ταξικούς και κοινωνικούς αγώνες ενάντια στην εμπορευματοποίηση της ίδιας της ζωής και των αναγκών μας, ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα, που καθημερινά ρημάζει τη φύση και τον άνθρωπο για το κέρδος.

ΔΩΣΤΕ ΠΙΣΩ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ!!!

Τρία χρόνια μετά την ανάληψη και τέσσερα πριν την διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων, τα όργανα φαίνεται ότι άρχισαν για τα καλά να βαρύνε. Καθημερινές ανακοινώσεις σχετικά με τα κονδύλια που θα διατεθούν, ανακατατάξεις στις διευθύνουσες θέσεις της "οργανωτικής επιτροπής", πόλεμος συμφερόντων και τώρα πια τίποτα δεν κρύβεται. Αποκορύφωμα όλων των παραπάνω οι πιέσεις από τα πολυεθνικά συμφέροντα και τα ισχυρά κράτη σχετικά με τη διανομή των "πακέτων" που θα χορηγηθούν. Ποιός αφελής πλέον δεν έχει χάσει την παραμικρή αθωότητά του σχετικά με τους σκοπούς αυτών των αγώνων;

Κατ' αρχήν ήδη παρατηρείται μια αδιάκοπη προπαγάνδα σχετικά με το κόστος της Ολυμπιάδας. Άλλοι υπουργοί το ανεβάζουν στο τρισεκατομμύριο, άλλοι προσθέτουν άλλα 600 δις, άλλοι λένε ότι θα πάει κάτι παραπάνω, λες κι αυτοί τα πληρώνουν; Για ένα διάστημα δεκαπέντε ημερών θα κληθούμε να πληρώσουμε γύρω στα 2,5 τρις δραχμές, για να φιλοξενηθεί λένε το ολυμπιακό "πνεύμα", η κερδοσκοπία και ο ανταγωνισμός δηλαδή.

Συγκεκριμένα, 1,15 τρις με τις συντηρητικότερες εκτιμήσεις υπολογίζονται τα έξοδα που θα καταβάλλει το ελληνικό κράτος για τα έργα που θα γίνουν αποκλειστικά για τους ολυμπιακούς αγώνες. Τα υπόλοιπα επαφίονται στο τρίτο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, την μετοχοποίηση του ΟΠΑΠ, και τα έσοδα από τους αγώνες.

Αφενός, το μικρό χρονικό διάστημα που μένει για να κατασκευαστούν αυτά, μεγαλώνει τον εκβιασμό από μέρους των εργολάβων, κάτι που προφανώς ανεβάζει το κόστος, και αφετέρου η πείρα της Ατλάντας και του Σύνδευ δείχνει ότι πάντα το τελικό ποσό είναι πολύ μεγαλύτερο. Πέρα από το γεγονός ότι πολλά από αυτά θα είναι παντελώς άχρηστα μετά τους αγώνες, όσα κατασκευαστούν με αυτοχρηματοδότηση θα διαχειρίζονται για πολλά χρόνια μετά τους αγώνες από το ιδιωτικό κεφάλαιο, προκειμένου να καλυφθούν οι επενδύσεις, εκτείνοντας έτσι την κερδοσκοπία μακρύτερα. Οι ανάδοχοι κατασκευαστικές εταιρίες δηλαδή, ενώ δεν θα διαθέσουν παρά τραπεζικά δάνεια για την κατασκευή των έργων με την εγγύηση του δημοσίου, ουσιαστικά θα έχουν τεράστια μεταολυμπιακά κέρδη είτε από τα διόδια των αυτοκινητοδρόμων, είτε από τη διαχείριση των τουριστικών και αθλητικών εγκαταστάσεων που θα κατασκευάσουν.

Αλλά ποια έργα είναι αυτά; Είναι έργα που θα εξυπηρετήσουν τις ειδικές και προσωρινού χαρακτήρα ανάγκες της ολυμπιάδας, χωρίς δηλαδή καμιά ουσιαστική χρησιμότητα για μετέπειτα χρήση τους, και σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από τις ανάγκες της

υπερκορεσμένης Αττικής. Μια σειρά από ελεύθερους χώρους και περιοχές απειλούνται με τσιμεντοποίηση μόνο και μόνο για την Ολυμπιάδα. Η καταστροφή του υδροβιότοπου του Σχοινιά, με τη δημιουργία κωπηλατοδρόμου μήκους 2220 μ., είναι η κορυφή του παγόβουνου. Από κάτω υπάρχουν η χωροθέτηση του ολυμπιακού χωριού (2.500 κατοικίες, μια καινούργια πόλη δηλαδή) σε γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας στους πρόποδες της Πάρνηθας και δίπλα ακριβώς από τον Εθνικό Δρυμό. Η κατασκευή αυτοκινητοδρόμου 8 λωρίδων κυκλοφορίας πάνω από το τελευταίο ανοιχτό τμήμα του Κηφισού και η ανέγερση τεράστιου κτιρίου - γηπέδου πινγκ πονγκ σε αδόμητη περιοχή στο Γαλάτσι (Κτήμα Ομορφοκλησίας). Η κατασκευή άλλου ογκώδους κτιρίου για το αγώνισμα της άρσης βαρών στον αδόμητο χώρο Σελεπίτσαρι της Νίκαιας και του Ολυμπιακού κέντρου τύπου στην περιοχή μεταξύ του ΟΑΚΑ και της λεωφόρου Κηφισίας. Προβλέπεται επίσης η επέκταση του σημερινού ιπποδρόμου στην Καλλιθέα και η ανέγερση συνολικά 90.000 τμ² κτιομάτων, ώστε να κατασκευαστεί πολυδύναμο αθλητικό κέντρο και να στεγαστούν άλλες εμπορικές, εκθεσιακές εγκαταστάσεις. Στον Άγιο Κοσμά, όπου θα διεξαχθεί το αγώνισμα της ιστιοπλοΐας προβλέπεται η επέκταση της μαρίνας και το κτίσιμο εγκαταστάσεων 20.000 τμ² στην παραλιακή ζώνη, για βοηθητικές εγκαταστάσεις. Όλα αυτά τα έργα, σημειωτέον ότι προβλέπονται στον επίσημο φάκελο της ολυμπιάδας 2004. Σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται μια σειρά άλλων αναγκαίων έργων, τα οποία υπάρχουν ακόμη σαν προτάσεις και δεν έχει αποφασιστεί η οριστική χωροθέτησή τους. Ένα από αυτά είναι η φιλοξενία 5 αθλημάτων στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, σε χώρους που θα απελευθερωθούν από τη μεταφορά του στα Σπάτα καθώς επίσης και η κατασκευή των εγκαταστάσεων της Σκοποβολής εντός της Β' ζώνης προστασίας του Υμηττού, στα όρια του Δήμου Βύρωνα...

Τι άλλα στοιχεία χρειάζεται κανείς για να πειστεί ότι οι ολυμπιακοί αγώνες θα εξαφανίσουν κάθε εναπομείναντα ελεύθερο χώρο στην Αττική, και θα την γεμίσουν με χιλιάδες άλλα σπίτια και δεκάδες μεγαθήρια; Γιατί τελικά οι ελεύθεροι χώροι και οι ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης δεν απασχολούν καθόλου αυτούς που επιδίωξαν να "φιλοξενηθεί" η Αθήνα την Ολυμπιάδα. Αυτό που πραγματικά θέλουν, είναι να γίνει ένα μητροπολιτικό κέντρο, ανταγωνιστικό στην ανατολική μεσόγειο, "διεθνούς και ευρωπαϊκής ακτινοβολίας, κέντρο παροχής υπηρεσιών ποιότητας και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε τομείς αιχμής..." (v. 2730/99). Το μεγάλο φαγοπότην τώρα αρχίζει λοιπόν...

Στόχος για τους οργανωτές εξάλλου δεν είναι η αποσυμφόρηση των δρόμων από τα αυτοκίνητα και η προώθηση των εναλλακτικών μορφών μετακίνησης φιλικών προς το περιβάλλον, αλλά η προσαρμογή και επέκταση του υπάρχοντος οδικού δικτύου στις απαιτήσεις των αγώνων. Το αυτοκίνητο είναι αυτό που προιμοδοτείται και σ' αυτό το κερδοσκοπικό πανηγύρι, τους ολυμπιακούς αγώνες. Σε μια κρίσιμη καμπή όπου η Αττική ασφυκτικά πολεοδομικά, κυκλοφοριακά, περιβαλλοντικά αντί να προωθηθούν λύσεις αποκέντρωσης του πληθυσμού και αποσυμφόρησης της κυκλοφορίας, θυσιάζονται οι ελάχιστοι εναπομείναντες ελεύθεροι χώροι και επεκτείνεται κι άλλο το οδικό δίκτυο στο όνομα της ολυμπιάδας. Εκτός από την επέκταση του ολυμπιακού δακτυλίου μέχρι το ελληνικό με τη δημιουργία στην Λεωφ. Ποσειδώνος 8 λωρίδων κυκλοφορίας και τουλάχιστον τριών ανισόπεδων κόμβων, προβλέπονται: η επέκταση της δυτικής περιφερειακής λεωφ. Υμηττού στον δασικό χώρο πάνω από τους Δήμους Βύρωνα - Ηλιούπολης - Αργυρούπολης, συνδέσεις μέσω ανισόπεδων κόμβων και νέων οδικών έργων με το ολυμπιακό χωριό, τις εγκαταστάσεις του Σχοινιά, και του ιππικού κέντρου Μαρκοπούλου.

Η κατασκευή αυτών των δρόμων, ολοκληρώνει την πλήρη τσιμεντοποίηση της Αθήνας, και μαζί με αυτούς που ήδη κατασκευάζονται (αττική οδός, περιφ. Υμηττού) στρώνουν ένα υπέροχο μέλλον για τους κατοίκους της...

Πέρα από το φαγοπότην που ετοιμάζεται στα έργα, με χρυσά κουτάλια ετοιμάζονται να φάνε και άλλοι μεγαλοκαρχαρίες. 200 δις υπολογίζονται τα έξοδα για την φιλοξενία και μόνο της "ολυμπιακής οικογένειας". 110 δις προβλέπονται για την "ασφάλεια" των αγώνων. Πράγματι, χοντρές δουλειές για τις εταιρίες που πουλάνε προστασία, τις αμερικάνικες και τις ισραηλινές υπηρεσίες και τις αστυνομίες κάθε είδους...

Υπάρχουν βέβαια και κάτι μικροέξοδα τα οποία, φυσικά, είναι ασήμαντα μπροστά στο μεγάλο γεγονός των αγώνων. 5 δις δραχμές διεκδικεί ο μεγαλοεργολάβος Βώβος από την "Αθήνα 2004", μόνο και μόνο επειδή η οργανωτική επιτροπή θα μετακινήσει τις εγκαταστάσεις της από το κτίριο που είχε νοικιάσει επί της Κηφισίας!

Αυτοί όμως που δεν σίγουρα δεν θα φάνε είναι οι εκατομμύρια εργαζόμενοι και μισθοτοί, που θα κληθούν να μαλώσουν αυτό το κόστος, είτε με τους φόρους, είτε με άλλους τρόπους όπως τα διόδια, τα εισιτήρια των συγκοινωνιών, κ.α. Το παγωμένο έδαφος της εργασιακής ειρήνης άρχισε να προετοιμάζει από τώρα ο ίδιος ο "εκπρόσωπος" των εργαζομένων. Πρέπει, λέει, όλοι να κάνουμε θυσίες για να γίνουν με επιτυχία οι ολυμπιακοί αγώνες. Με άλλα λόγια δηλαδή, οι ολυμπιακοί αγώνες είναι ένα ωραίο πρόσχημα για τους πολιτικούς, τα αφεντικά και τα τσιράκια τους, προκειμένου να συμπεστούν οι μισθοί, να καμφθούν εν τη γενέσει τους οι απεργίες για να πλουτίσουν ακόμη περισσότερο οι έλληνες και ξένοι καπιταλιστές. Αφήσαμε για το τέλος έναν από τους σημαντικότερους λόγους για τους οποίους οι αγώνες αυτοί θα πρέπει να θεωρηθούν

ανεπιθύμητοι από κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο. Είναι το "ολυμπιακό πνεύμα" της καταστολής, των διώξεων και της ποινικοποίησης κάθε ελεύθερης έκφρασης και διαφωνίας που έχουν γνωρίσει όλες οι πόλεις που είχαν την ατυχία να τους "φιλοξενήσουν" τις προηγούμενες δεκαετίες. Είναι η κοινωνική γαλήνη και ηρεμία που απαιτούν οι απατεώνες της ΔΟΕ και των πολυεθνικών χρηματοδοτών και η περιστολή των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων μας.

Δεν αρκούν σαν πειστήρια οι περιπτώσεις της σφαγής του Μεξικό παραμονές των αγώνων στο Μεξικό το 1968 και της βίαιης καταστολής του φοιτητικού κινήματος στην Σεούλ το 1988; Μήπως να ξεφυλλίσουμε στο μαζικό διώξιμο όλων των αστέγων και των φτωχών στην Ατλάντα για να έχουν μια γυαλισμένη πόλη στην ολυμπιάδα του 1996; Ετότε να πάμε στο κοντινό Σίδνεϋ, που εκτός από τους χιλιάδες ενοικιαστές και χαμηλόμισθους που υποφέρουν, στον τοίχο έχουν ακουμπήσει και όσοι θέλησαν να διαμαρτυρηθούν (όπως οι κοινότητες των αυτοχθόνων πληθυσμών και άλλες κοινωνικές ομάδες) όλο αυτό το διάστημα. (Οι τρεις πιο βασικοί νόμοι που έχουν ψηφιστεί στο Σίδνεϋ προβλέπουν μεταξύ άλλων, ποινική δίωξη όποιου χρησιμοποιήσει ηχητικές συσκευές όπως ντιουντούκες, υπέροργκα πρόστιμα για όποιον μοιράσει φυλλάδια χωρίς άδεια των αρχών και διάλυση ακόμη και ειρηνικών διαδηλώσεων). Η ενασχόληση με το Τέμενος στην Παλλήνη απέκρυψε δυστυχώς την πραγματική ουσία του νομοσχεδίου που ψηφίστηκε και εδώ πέρα πρόσφατα: Απαγορεύεται από το 2003, οποιαδήποτε ανάρτηση και τοιχοκόλληση πολιτικού μηνύματος στους χώρους γύρω από τις αθλητικές εγκαταστάσεις των αγώνων καθώς και στους δρόμους που οδηγούν σε αυτές (δηλαδή σε όλη την Αθήνα)! Και είναι μόνο η αρχή.

Δεν υποστηρίζουμε φυσικά ότι πριν την ανάληψη των ολυμπιακών αγώνων το ελληνικό κράτος ήταν από τα δημοκρατικότερα και σεβόταν τα όσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα. Αντίθετα, και με ιδιαίτερη ένταση τα τρία τελευταία χρόνια, οι νεοφιλελεύθεροι διαχειριστές της εξουσίας έχουν επιδοθεί σε μια εκστρατεία κατάπιξης κάθε κοινωνικής αντίστασης, στους εργασιακούς χώρους, στα σχολεία, στους δρόμους, παντού. Μαζικές δίκες για τους αγρότες που συμμετείχαν στα μπλόκα, δικαστικές απαγορεύσεις απεργιών, αστυνομία και εισαγγελείς ενάντια στις μαθητικές κινητοποιήσεις (με πρόσφατη συνέχεια το μπαράζ μηνύσεων εναντίον όσων πρωτοστάτησαν στις καταλήψεις), στρατόπεδα συγκέντρωσης και σκούπες για τους μετανάστες, ποινικοποίηση της διακίνησης ιδεών (αφισοκόλλησης, ανάρτηση πανών) και απαγόρευση διαδηλώσεων, όλοι κάτι έχουν γευθεί από τα δημοκρατικά ιδεώδη τους. Απλά, με πρόσχημα την ολυμπιάδα, αυτή η κατάσταση όχι μόνο θα ενταθεί, αλλά μπορεί να κατοχυρωθεί και νομικά. Οι αγώνες αυτοί είναι η καλύτερη αφορμή για να πάψουν όλες αυτές οι ενοχλητικές φωνές και πράξεις, σε μια πόλη που διεκδικεί να γίνει "κέντρο διεθνούς ακτινοβολίας" και επιχειρηματικών ευκαιριών... Συνοδοιπόροι βέβαια με το ελληνικό κράτος και τις υπηρεσίες σκευωρίας είναι και οι υπερατλαντικοί προστάτες, που εδώ και καιρό θέλουν να εφαρμοστεί μια σκληρότερη τρομοκρατική νομοθεσία. Τέτοιο ολυμπιακό πνεύμα, να μας λείπει!

Ήδη, σχεδόν σε όλες τις περιοχές και τους δήμους που πρόκειται να πληγούν, έχουν αρχίσει να εκφράζονται αντιστάσεις από τοπικές κινήσεις πολιτών και καλό θα ήταν να δυναμώσουν, παράλληλα με την συνεχή εκστρατεία ενημέρωσης όλων των κατοίκων της Ελλάδας για τα εμπόδια δεινά που οι αγώνες θα φέρουν. Προνοώντας βέβαια για αυτές τις αντιδράσεις, οι κρατικοί διαχειριστές έχουν ήδη φροντίσει να μπλοκάρουν πραξικοπηματικά κάθε νομική οδό που θα διάλεγαν όσοι επέλεγαν αυτό τον τρόπο για να εναντιωθούν στις κρατικές επιλογές (π.χ. επέμβαση του υπουργού πεχωδε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και μετάθεση στην ολομέλεια του, αντί για το υπεύθυνο πέμπτο τμήμα του, της προσφυγής πολιτών για το ολυμπιακό χωριό). Οι ωμές αυτές παρεμβάσεις στην υποτιθέμενη "ανεξάρτητη" δικαιοσύνη, με επίκληση του "δημόσιου συμφέροντος" των ολυμπιακών αγώνων από πλευράς κυβέρνησης, ουσιαστικά καταρρίπτει όποια αμφιβολία είχε κανείς σχετικά με την διάκριση των εξουσιών: οικονομικές, δικαστικές, εκτελεστικές, τηλεοπτικές, όλες είναι διαπλεκόμενες. Αυτές οι εξελίξεις απ' την άλλη, δείχνουν για μια ακόμη φορά, ότι οι μαζικές κινητοποιήσεις και οι οργανωμένοι από τη βάση αγώνες των ανθρώπων, είναι οι μόνοι που μπορούν να αποτρέψουν φαινομενικά ακλόνητες αποφάσεις.

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι οι ολυμπιακοί αγώνες είναι μια ακόμη ευκαιρία για το κεφάλαιο και τους κρατικούς διαχειριστές του, να πλουτίσουν από την εμπορευματοποίηση της φύσης, των αναγκών μας και την ακόμη μεγαλύτερη εκμετάλλευση της εργασίας μας. Μια τέλεια δικαιολογία για να "κοινωνικοποιήσουν τις ζημιές και να ιδιωτικοποιήσουν τα κέρδη", πάνω στο πτώμα της Αττικής πάντα. **Ας προσπαθήσουμε όλοι μας να την χάσουν!!!**

Αθάνατα Ζόμπι, κρατήστε τους Αγώνες σας για τα γερασμένα κουφάρια σας!!! ΠΑΡΤΕ ΤΟΥΣ ΠΙΣΩ ΤΩΡΑ!!!

ΥΠ: Δεν ασχοληθήκαμε καθόλου με το ζήτημα των "εθελοντών" στους ολυμπιακούς αγώνες, καθώς και των θεατών αυτών των αγώνων. Για τους μεν πρώτους, ας προσπαθήσουμε, αν τελικά γίνουν εδώ, να πέσουν όσο λιγότεροι γίνεται στην παγίδα της απλήρωτης και ανασφάλιστης εργασίας. Για τους δεύτερους δεν σχολιάζουμε, ευχόμαστε να είναι ελάχιστοι αυτοί που θα πληρώσουν τα πανάκριβα εισιτήρια για να παρακολουθήσουν το πανηγύρι του παγκόσμιου κεφαλαίου.

Sharing the spirit

(Συμμετέχοντας στο πνεύμα)

Το παρακάτω κείμενο είναι μεταφρασμένο από το ίντερνετ. Φυσικά τέτοια κείμενα ποτέ δεν πρόκειται να δουν το φως της δημοσιότητας εδώ στην Ελλάδα. Γιατί ακριβώς αποδεικνύουν πόσα "καλά" φέρνουν οι αγώνες για όσους ήδη συνθλιβονται οικονομικά στις πόλεις που τους φιλοξενούν. Δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να μεταφράζαμε αυτό το κείμενο, αν δεν είμασταν βέβαιοι -αν τελικά γίνουν εδώ οι ολυμπιακοί του 2004 και δεν τους πάρουν πίσω- ότι στα ονόματα των περιοχών που αναφέρονται παρακάτω, σε τέσσερα χρόνια, δεν θα υπήρχαν οι περιοχές Ν. Ηράκλειο, Μαρούσι, Χαλάνδρι, Φάληρο και γενικά όλη η Αθήνα. Όπως και να έχει, είναι μια ευκαιρία για τους χιλιάδες που εκβιάζονται από τα ενοίκια και τους εκατοντάδες αστέγους, να εξερευνηθούν τα επίσης χιλιάδες άδεια σπίτια της Αθήνας.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το "Ολυμπιακό πνεύμα" στο Σίδνεϋ υπάρχουν στο ίντερνετ οι σελίδες: <http://www.realgames.org> και <http://www.cat.org.au/aoa> (Anti Olympic Alliance)

Στην θερμή παραζάλη της πόλης του Σίδνεϋ λίγο πριν τους ολυμπιακούς αγώνες, τα ενοίκια αυξάνονται με ένα αστρονομικό ποσοστό και όλο και περισσότεροι ενοικιαστές διώχονται χωρίς καμία αιτία, όσο ποτέ άλλοτε. Οικότροφοι διώχονται ώστε τα σπίτια τους να μετατραπούν σε προσωρινά καταλύματα για τα ολυμπιακά "πληρώματα" και οι αριθμοί των ανθρώπων που μένουν άστεγοι αυξάνονται διαρκώς. Εντωμεταξύ οι μονοκατοικίες σκαφαλώνουν ως τον ουρανό και δισεκατομμύρια ξοδεύονται για πολυτελή ξενοδοχεία. Καλωσήρθατε στο Σίδνεϋ 2000.

Δεν είναι μυστικό ότι οι ιδιοκτήτες γης και σπιτιών είναι ενθουσιασμένοι με τους Ολυμπιακούς του Σίδνεϋ. Οι αγώνες έχουν από καιρό θεωρηθεί ως η μοναδική σε μια ολόκληρη τη ζωή τους ευκαιρία, ώστε να φτιάξουν ολόκληρη περιουσία από την ολιγοήμερη προσέλευση χιλιάδων τουριστών από όλη τη γη. Και με την σχεδόν ανύπαρκτη νομική προστασία απέναντι στις εξώσεις και την αύξηση των ενοικίων, οι μόνιμοι ένοικοι σπιτιών, που είναι το 30% περίπου του πληθυσμού της Αυστραλίας, είναι μια εύκολη ομάδα για να στοχευθεί.

Η κυβέρνηση (και η αντιπολίτευση) απλά αρνήθηκαν να πιστέψουν ότι υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των ολυμπιακών αγώνων, την αύξηση των ενοικίων και τις εξώσεις των ενοικιαστών. Βέβαια η αναζήτηση μιας άμεσης σχέσης μεταξύ αυτών ίσως προσπεράσει το πιο κρίσιμο σημείο. Ότι δηλαδή αυτά τα προβλήματα της στέγασης και των αστέγων, υπήρχαν σ' αυτή την πόλη πολύ πριν από εκείνη τη νύχτα που ο Σάμαραγκ ανακοίνωσε ότι: "Ο νικητής είναι η Siddy". Αυτό πρέπει να γίνει ξεκάθαρο. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι οι ολυμπιακοί με το ξέσπασμα των υπερπολυτελών κατασκευών και της κερδοσκοπίας της στέγης, έχουν επιταχύνει την διαδικασία της αστικής ανάπλασης και επιδείνωσαν την κρίση της εξεύρεσης στέγης σε ένα μεγάλο μέρος της πόλης. Οι ολυμπιακοί αγώνες απάναντι να μην είναι η πιο σοβαρή αιτία αυτών των προβλημάτων, αλλά ο ταχύτατος μετασχηματισμός του αστικού χώρου τον οποίο αυτοί έφεραν, επιδρούν πραγματικά πάνω στους ενοικιαστές σπιτιών, οι οποίοι δεν έχουν τα μέσα για να "μοιραστούν" το πνεύμα της ολυμπιάδας...

Εξώσεις

Οι εξώσεις, καθώς πλησιάζει ο καιρός των ολυμπιακών αγώνων, αυξάνονται με αναπάντεχα ποσοστά. Μεταξύ Μαρτίου και Νοεμβρίου πέρσι, ο αριθμός των ενοικιαστών που είχαν εκδιωχθεί και ζήτησαν βοήθεια από την Υπηρεσία ενοικιαστών του κέντρου της πόλης, διπλασιάστηκε. Παρομοίως, η Υπηρεσία Ενοικιαστών της Ανατολικής πλευράς - η οποία και καλύπτει τα προάστια που θα φιλοξενήσουν τις ποδηλατοδρομίες και το μπιτς βόλεϋ- διαπίστωσε ότι ο αριθμός των ενοικιαστών που τους ζήτησε βοήθεια σχεδόν τριπλασιάστηκε μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου πέρσι. Την ίδια περίπου περίοδο (Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1999), περίπου 250 άνθρωποι διώχθηκαν από το Νότιο Σίδνεϋ, μια περιοχή που εκτός του ότι φιλοξενεί πολλά ολυμπιακά αθλήματα και δραστηριότητες, είναι στρατηγικά τοποθετημένη σε μια σειρά από άλλες.

Αν και οι ιδιοκτήτες δεν δίνουν συνήθως εξηγήσεις για τις εξώσεις των ενοικιαστών τους, η πλειοψηφία των ειδοποιητηρίων για τη λήξη της ενοικίασης, συνοδεύεται από την πρόθεση αυτών να τα ανακαινίσουν. Ένας ομιλητής από την Υπηρεσία Ενοικιαστών του κέντρου της πόλης, ο Hazel Blunden, αναφέρει: "Υπάρχουν ολόκληρα συγκροτήματα διαμερισμάτων, όπου σε όλους διαμνηύθηκε να "πάρουν πόδι", γιατί ο ιδιοκτήτης ανακαινίζει". Άλλοι σύλλογοι ενοικιαστών σε διάφορα μέρη της πόλης έχουν αναφέρει παρόμοια περιστατικά.

Ο συνδυασμός της πληθώρας των εξώσεων και των επιταγών από τους ολυμπιακούς αγώνες θα μπορούσε να ήταν απλά μια σύμπτωση. Αυτή είναι και η "γραμμή" που υποστηρίζουν και οι ιδιοκτήτες και οι κρατικές αρχές. Είναι ωστόσο σίγουρο ότι αυτό το διογκωμένο πρόβλημα είναι συνέπεια της νομοθετικής αδράνειας της κυβέρνησης και

της αρπακτικότητας των ιδιοκτητών γης και σπιτιών στην κερδοσκοπική προ-ολυμπιακή πόλη του Σίδνεϋ 2000.

Το σφίξιμο από τα ενοίκια

Τα ενοίκια στο Σίδνεϋ -που ήδη είναι 40% υψηλότερα από αυτά στην Μελβούρνη- αυξάνονται ραγδαία σ' όλη την πόλη και μεγάλος αριθμός ενοικιαστών διώχνεται από τα σπίτια του. Αν ένας ένοικος θέλει να προσβάλλει μια αύξηση, πρέπει να αποδείξει ότι το νοίκι είναι υπερβολικό σε σχέση με τις τιμές της αγοράς. Καθώς όμως όλα τα ενοίκια εκτοξεύονται στα ύψη, συμπαρασύρουν αυτά τα όρια, κάνοντας αδύνατο για ένα ένοικο να προσβάλλει τελικά την αύξηση.

Τον τελευταίο μήνα, ο Σύλλογος ενοικιαστών του κέντρου της πόλης κατέγραψε τον υψηλότερο αριθμό τηλεφωνημάτων που είχαν να κάνουν με αυξήσεις από ποτέ άλλοτε. Ξανά, δεν αποτελεί έκπληξη ότι τα υψηλότερα ενοίκια είναι σε περιοχές που φιλοξενούν ολυμπιακά αθλήματα.

Στο Strathfield, κοντά στο ολυμπιακό χωριό Homebush Bay, η αύξηση στο ενοίκιο ενός δυαριού σχεδόν τριπλασιάστηκε σε σύγκριση με της υπόλοιπης χώρας (15,6 έναντι 5,6%). Παρόμοια, στο κοντινό Concord, τα ενοίκια για ένα δυάρι αυξήθηκαν κατά 70% μεταξύ 1992-1999 ενώ στο υπόλοιπο Σίδνεϋ η μέση αύξηση ανήλθε στο 35%. Οι Rentwatchers -μια ομάδα που συστήθηκε για να παρακολουθεί την αύξηση των ενοικίων, κατέγραψε αντίστοιχες ετήσιες αυξήσεις 25% σε ορισμένες περιοχές όπως το Parramatta (κοντά στον ολυμπιακό διάδρομο). Στα ανατολικά προάστια του Σίδνεϋ, μια ομάδα ενοικιαστών με συμβόλαια μακράς διάρκειας -πολλοί από τους οποίους έχουν μικρά παιδιά- πρόσφατα επιβαρύνθηκαν με μια επιπλέον αύξηση 80 \$ ανά εβδομάδα επιπλέον του κανονικού ενοικίου των διαμερισμάτων που μένουν. Το συγκρότημα των πολυκατοικιών αυτών είναι παρακείμενο του ολυμπιακού ποδηλατοδρομίου του Bronte.

Ήδη πάνω από 100.000 ενοικιαστές στο Σίδνεϋ πληρώνουν περισσότερο από το 30% του εισοδήματός τους στο νοίκι. Και με τη διαρκή άνοδό τους, η ικανότητά τους να τα πληρώνουν, συρρικνώνεται δραματικά.

Άστεγοι

Από το 1994 έχει σημειωθεί μια μαζική αύξηση των αστέγων στο Σίδνεϋ. Οι αιτήσεις στο Κέντρο Πληροφόρησης Αστέγων έχουν παραπάνω από διπλασιαστεί τα τελευταία 5 έτη και πρόσφατα έφτασαν τις 28.000 το χρόνο. Την ίδια στιγμή, ο αριθμός των κρεβατιών για επείγουσα στέγη έχει μειωθεί σοβαρά όλα αυτά τα χρόνια. Οι υπηρεσίες βοήθειας για τους αστέγους ή αυτών που απει-

λούνται με έξωση βρίσκονται ήδη σε σημείο κατάρρευσης.

Καθώς οι αριθμοί των ανθρώπων που εκδιώχνονται από τα σπίτια τους λόγω αύξησης του ενοικίου μεγαλώνουν όσο πλησιάζουν οι αγώνες, ο αριθμός αλλά και η ποικιλία των ανθρώπων που μένουν άστεγοι αυξάνει και πλαταίνει. Με βάση μια πρόσφατη αναφορά του Κέντρου Πληροφόρησης Αστέγων για παράδειγμα, η έλλειψη στέγης χτυπά πλέον τυχαία κομμάτια της κοινωνίας, τα οποία πριν δεν συνοδεύονταν από το στερεότυπο του αστέγου... Επιπρόσθετα μια νέα αναφορά που δημοσιεύθηκε από το Άσυλο NSW σημειώνει ότι οι υπηρεσίες των αστέγων είναι σε οριακό σημείο, και φυσικά ανέκδοτες να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις των ανθρώπων που διώχνονται απ' τα σπίτια τους.

Με τους αριθμούς των αστέγων να αυξάνονται, οι άνθρωποι αναγκάζονται να αναζητούν άλλες λύσεις για τη στέγασή τους έξω από την "αγορά" των ακινήτων, όπως οι καταλήψεις σπιτιών. Σύμφωνα με τον Paul O'Ryan, εκπρόσωπο της συλλογικότητας Housing Action (SHAC), "ο αριθμός των ανθρώπων που επικοινωνούν μαζί τους ώστε να τους βοηθήσουν να βρουν καταλήψεις στέγης για να μένουν, σταθερά αυξάνεται τον τελευταίο χρόνο". Πολλοί απ' αυτούς, σύμφωνα με τον ίδιο, σπρώχνονται να κάνουν κατάληψη γιατί δεν έχουν τα χρήματα να πληρώνουν νοίκι στο προ-Ολυμπιακό Σίδνεϋ.

Είτε μένουν στα πάρκα και τους δρόμους, είτε σε καταλήψεις, οι άστεγοι αντιμετωπίζουν φοβερές πιέσεις για να μένουν αθέατοι. Μια σωρεία νέων πταισμάτων και διατάξεων έχουν πρόσφατα θεσπιστεί, με άμεσες επιπτώσεις ενάντια στους αστέγους και όσους χρησιμοποιούν τους δημόσιους χώρους. Με βάση τον Κανονισμό Λιμένων του Foreshore που θεσπίστηκε το 1999, είναι δυνατόν να συλληφθούν άστεγοι με την κατηγορία της "κατασκήνωσης" σε μέρη που παραδοσιακά χρησιμοποιούνται ως καταλύματα. Οι καταλήψεις συνεχίζονται να ρισκάρουν να έρθουν αντιμέτωποι με την κατηγορία της παράνομης εισόδου σε χώρο, καθώς παίρνουν στα χέρια τους την υπόθεση της στέγασής τους, κάνοντας καταλήψεις σε ακριμοποίητα και άδεια κτήρια.

Συμπέρασμα

Το ζήτημα της στέγης για τους χαμηλόμισθους ενοίκους είναι άσχημα και χειροτερεύει. Στην πρόσφατη Έκθεση Κατοικίας 99 ο John McGrath από τον όμιλο ακινήτων McGrath τόνισε: "Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ολυμπιακοί αγώνες είχαν και θα συνεχίσουν να έχουν τεράστια επίδραση στην αγορά ακινήτων στο Σίδνεϋ. Το όφελος για τα μεσοτικά γραφεία δείχνει να είναι αληθινά μεγάλο καθώς οι τιμές των ιδιοκτησιών για ενοίκιαση έχουν πραγματικά απογειωθεί καθώς πλησιάζουμε στους ολυμπιακούς αγώνες. Το γραφείο Ακινήτων Ray White για παράδειγμα, πρόσφατα διαφήμιζε δυάρια για ενοίκιαση στο Lilyfield και στο Newtown για 5600\$ και 6000\$ την εβδομάδα αντίστοιχα, για τις τρεις εβδομάδες που θα διαρκέσουν οι ολυμπιακοί αγώνες. Αν νομίζετε ότι ονειρεύονται, ξανασκεφτείτε το! Έχει ήδη εκδηλωθεί σοβαρό ενδιαφέρον από ανθρώπους εκτός Αυστραλίας για να ενοικιάσουν τα συγκεκριμένα διαμερίσματα, και άλλα παρόμοια τιμών για τους αγώνες.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΟ ΣΙΔΝΕΥ

NO OLYMPICS POLICE STATE!

Rally and protest 1pm Saturday 10 June Town Hall Square

Community organisations and activist groups will be calling the State government to account for its recent spate of draconian Olympics law and order legislation on June 10th 2000.

A protest and rally will be held on 10th June on the first day of the ALP state conference to highlight the erosion of civil liberties and the undemocratic nature of the Olympic Arrangements act, The Sydney Harbour Foreshore Authority Act and the Homebush Bay Operations Act.

The NSW government has passed a spate of anti-protest, anti-activist, anti-public space legislation reminiscent of martial law in the lead up to the Olympics. The Olympics Law not only criminalise public protest and political expression but effectively give unlimited and uncontrolled powers over greater powers than police in terms of the control of any and every individual activities in the increasing opposition to the social justice implications of the Olympics.

Examples of how these laws remove citizen's rights include:

- *Give all powers for arrested and unparoled 'volunteers' even wider than any powers currently available to police.
- *Police authority made legal unless approved by the Sydney Harbour Foreshore Authority with no right of appeal.
- *Violating of material without authority is now an offence with a maximum 5000 penalty.
- *The use of sound generating devices such as loud speakers is an offence.
- *An offence of 'being in public and disturbing, if deemed 'harassing and intimidating'
- *Citizens can be banned for 6 months or for life from public spaces, or heavily fined for breach of the law.
- *These three pieces of legislation together cover most of Sydney as well as a catch all provision for the remainder to make these laws cover any part of Sydney.

This legislation was passed through parliament without community consultation and breaks into Court's promise in a letter to the International Commission of Journalists that "no Olympic specific legislation is proposed to augment current police powers for the Sydney Olympic Games."

The protest calls for:

- *The repeal of all Olympics laws
- *Banning of dangerous chemical weapon capsaicin spray for police use
- *No arbitrary move on powers for police

Interview/Media contact: Vicki Beales at Locked Down Now (02) 9514 7188
Gary Moore (Director of National Council of Social Services) (01) 6215 2899 (01) 9419 258337
Key Olympic Liaison Activist: 92819352. Contact: Warwick Hollingsworth activist (01) 958 2188
for info contact: olympics@ozemail.com.au